

Česká republika
ROZSUDEK
Jménem republiky

Vrchní soud v Praze v senátě složeném z předsedy JUDr. Roberta Fremra a soudců JUDr. Jiřího Lněničky a JUDr. Petra Smrže projednal ve veřejném zasedání konaném dne 23. ledna 2023 v trestní věci obžalovaných [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted], a [redacted], nar. [redacted], odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové podané v neprospěch všech obžalovaných a dále odvolání obžalovaných [redacted], [redacted] a [redacted] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 19. 7. 2022, č. j. 64 T 8/2019-3529, a rozhodl takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaného [redacted] **částečně zrušuje** a to ve výroku o vině a trestu obžalovaných [redacted] a [redacted].

II. Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se **znovu rozhoduje** tak, že

1. Obžalovaná [redacted]
narozená [redacted], trvale bytem [redacted], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici [redacted]

je vinna, že

dne [redacted] 2013 v [redacted], prostřednictvím advokátky [redacted] se sídlem [redacted], [redacted] jako [redacted] společnosti JANITAR s. r. o., se sídlem Praha 2, Fügnerovo náměstí 1808/3, IČO 28916212, uzavřela kupní smlouvu, podle níž spoluvlastníci [redacted] bytem [redacted] a [redacted] bytem [redacted], prodávají společnosti JANITAR s. r. o. nemovitosti - budovu čp. [redacted] v [redacted] [redacted], stojící na pozemku parc. č. [redacted], a pozemek parc. č. [redacted], zapsaných u Katastrálního úřadu pro [redacted] Katastrálního pracoviště [redacted] v obci [redacted] katastrálním území [redacted] na listu vlastnictví č. [redacted], s kupní cenou 11 500 000 Kč, přičemž kupní cena měla být uhrazena na účet advokátní úschovy [redacted] č. [redacted] z nespécifikovaného hypotečního úvěru, [redacted] a [redacted] vědomě po záměrně nepravdivé informaci od [redacted] že [redacted] je [redacted] společnosti JANITAR s. r. o., která podle kupní smlouvy ze dne [redacted] 2013 byla kupujícím,

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

podepsali smlouvu o zřízení zástavního práva k uvedeným nemovitostem datovanou dnem [redacted] 2013, uzavřenou ve prospěch [redacted], se sídlem [redacted], jako zajištění pohledávky plynoucí pro banku z úvěrové smlouvy č. [redacted] ze dne [redacted] 2013, která byla uzavřena na pobočce v [redacted], již byl [redacted] poskytnut společností [redacted], hypoteční úvěr ve výši 10 080 000 Kč, a aniž by jakkoliv prodávající [redacted] a [redacted] informovala, zčásti s pomocí [redacted], který kontaktoval [redacted] jenž znal [redacted] a jenž [redacted] seznámil s [redacted], přesvědčila [redacted] pod příslibem budoucího převodu části obchodního podílu na [redacted] a příslibem, že splátky hypotečního úvěru nebude muset platit, k uzavření kupní smlouvy ze dne [redacted] 2013, podle níž [redacted] a [redacted] prodávají výše uvedené nemovitosti [redacted] s kupní cenou ve výši 14 400 000 Kč, přičemž částka 4 320 000 Kč měla být uhrazena kupujícím prodávajícím před podpisem kupní smlouvy, zbývající část ve výši 10 080 000 Kč měla být uhrazena na účet advokátní úschovy [redacted] č. [redacted] z nespécifikovaného hypotečního úvěru; kupní smlouva však byla opatřena padělkou podpisů [redacted] a [redacted] [redacted], dne [redacted] 2013 došlo ke vkladu zástavního práva ve prospěch [redacted], do katastru nemovitostí a téhož dne byla v [redacted], v pobočce [redacted], podána žádost o čerpání hypotečního úvěru opatřená pravým podpisem [redacted], přičemž celá částka ve výši 10 080 000 Kč byla dne [redacted] 2013 převedena na účet č. [redacted] advokátní úschovy [redacted] poté, co [redacted] dne [redacted] 2013 podepsal podle instrukcí [redacted] dodatek smlouvy o advokátní úschově, jehož obsahem byla změna podmínky pro uvolnění finanční částky z hypotečního úvěru, aniž by došlo k zápisu [redacted] do katastru nemovitostí jako vlastníka uvedených nemovitostí, následně [redacted] dne [redacted] 2013 převedla z účtu č. [redacted] na jiný její účet č. [redacted] částku 9 504 000 Kč, z něhož podle pokynu [redacted] dne [redacted] 2013 pro [redacted] vybrala v hotovosti částku 200 000 Kč a v době od [redacted] 2013 do [redacted] 2013 provedla platby na další účty nesouvisející s úhradou kupní ceny za nemovitost, a takto [redacted] jednala se záměrem podvést jak [redacted] a [redacted] [redacted] tak [redacted] přičemž účelem jejího jednání bylo do své dispozice získat částku čerpanou z hypotečního úvěru ve výši 10 080 000 Kč, kterou následně použila podle své potřeby a nikoliv na úhradu kupní ceny za nemovitosti, v důsledku čehož došlo k zatížení výše popsanych nemovitostí zástavním právem ve prospěch [redacted], k poskytnutému úvěru ve výši 10 080 000 Kč ke škodě spoluvlastníků nemovitostí [redacted] a [redacted] ve výši 10 000 000 Kč odpovídající obvyklé ceně předmětných nemovitostí v době vzniku zástavního práva a čerpání hypotečního úvěru.

2. Obžalovaný [redacted],

narozen [redacted], trvale bytem [redacted] pro doručování [redacted],

je vinen, že

od přesně nezjištěné doby před [redacted] 2013 do [redacted] 2013 po domluvě s [redacted] která chtěla zajistit hypoteční úvěr, vyhledal a zajistil prostřednictvím [redacted] jako osobu souhlasící s aktivními kroky k získání finančních prostředků z hypotečního úvěru od [redacted] pobočky [redacted], na své jméno, koordinoval za pomoci [redacted] zajištění a předložení podkladů úvěrující bance, které pak předal [redacted], jemuž pomáhal s administrací procesu sjednávání hypotečního úvěru, či které doručil do banky osobně, konkrétně podkladů prokazujících schopnost splácet úvěr ze strany žadatele o úvěr, a podkladů prokazujících splnění podmínek stanovených úvěrující bankou pro čerpání úvěru, včetně žádosti o poskytnutí hypotečního úvěru a orientačního propočtu s falzy

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

podpisu [redacted], včetně upravené kopie přiznání k dani z příjmů fyzických osob [redacted] za zdaňovací období 2012 s uvedením nepravdivých údajů o skutečných příjmech [redacted], které byly reálně výrazně nižší než příjmy v daňovém přiznání uvedené, když konkrétně v daňovém přiznání byly nepravdivé údaje o celkovém zisku 940 729,20 Kč, ačkoliv u Finančního úřadu pro [redacted], Územního pracoviště pro [redacted], bylo evidováno přiznání k dani s celkovým ziskem 243 200 Kč, dále se aktivně účastnil jednání [redacted] s [redacted] a [redacted], vyrozuměl přes [redacted] o datu stanoveném pro podpis úvěrové smlouvy a zajistil jeho dopravu dne [redacted] 2013 na pobočku [redacted] v [redacted] za účelem podpisu úvěrové smlouvy na částku 10 080 000 Kč a souvisejících listin, jejichž podpisu byl přítomen, a převzal pro [redacted] listiny související s úvěrovou smlouvou, a dne [redacted] 2013 doručil do úvěrující banky žádost o čerpání hypotečního úvěru, přičemž za svoji činnost na sjednání a poskytnutí úvěru [redacted] obdržel od [redacted] částku 750 000 Kč, která byla na základě jejího pokynu převedena dne [redacted] 2013 z účtu č. [redacted] na účet [redacted] společnosti Get By s. r. o., z něhož téhož dne, po předchozí domluvě s [redacted] společností [redacted] vybral pro [redacted] v hotovosti částku 750 000 Kč, z níž [redacted] předal [redacted] za jeho součinnost jako provizi částku 250 000 Kč, přičemž zbývající část si ponechal pro svoji potřebu, a takto jednal s vědomím, že částka čerpaná z hypotečního úvěru nebude použita na úhradu kupní ceny za nemovitosti, ale bude použita jinak podle dispozic [redacted], v důsledku čehož dojde k zatížení výše popsaných nemovitostí zástavním právem ve prospěch [redacted] k poskytnutému úvěru ve výši 10 080 000 Kč ke škodě spoluvlastníků nemovitostí [redacted] a [redacted] ve výši 10 000 000 Kč odpovídající obvyklé ceně předmětných nemovitostí v době vzniku zástavního práva a čerpání hypotečního úvěru.

3. Obžalovaný [redacted]

narozen [redacted], trvale bytem v [redacted], občan [redacted] republiky,

je vinen, že

od přesně nezjištěné doby před [redacted] 2013 nejméně do [redacted] 2013 na základě žádosti [redacted] vyhledal a zajistil [redacted] coby žadatele o hypoteční úvěr souhlasícího s aktivními kroky k získání finančních prostředků z hypotečního úvěru od [redacted] pobočky [redacted] na své jméno, seznámil [redacted] s [redacted] a s [redacted], a zúčastnil se osobních jednání těchto osob, s [redacted] se podílel na zajištění, vyhotovení podkladů, potřebných ke sjednání, schválení a čerpání úvěru, a jejich předložení úvěrující bance, konkrétně věděl o upravené kopii přiznání k dani z příjmů fyzických osob [redacted] za zdaňovací období 2012 s uvedením nepravdivých údajů o skutečných příjmech [redacted], které byly reálně výrazně nižší než příjmy v daňovém přiznání uvedené, když konkrétně v daňovém přiznání byly nepravdivé údaje o celkovém zisku 940 729,20 Kč, ačkoliv u Finančního úřadu pro [redacted], Územního pracoviště pro [redacted], bylo evidováno přiznání k dani s celkovým ziskem 243 200 Kč, vyrozuměl [redacted] o datu stanoveném pro podpis úvěrové smlouvy a zajistil s [redacted] jeho dopravu dne [redacted] 2013 do [redacted], pobočky v [redacted] za účelem podpisu úvěrové smlouvy na částku 10 080 000 Kč, dále dne [redacted] 2013 doprovodil [redacted] za účelem ověření jeho podpisu na žádosti o čerpání úvěru, a takto jednal s vědomím, že již v [redacted] 2012 od [redacted] vylákal částku 600 000 Kč pod záminkou, že mu zajistí pronájem a odkup bytu z majetku Městské části [redacted], a [redacted] tak byl vhodnou osobou pro podvodný záměr, podle něž částka čerpaná z hypotečního úvěru nebude

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

použita na úhradu kupní ceny za nemovitosti, ale bude použita jinak podle dispozic [REDACTED]. [REDACTED] v důsledku čehož dojde k zatížení výše popsaných nemovitostí zástavním právem ve prospěch [REDACTED] k poskytnutému úvěru ve výši 10 080 000 Kč ke škodě spoluvlastníků nemovitostí [REDACTED] a [REDACTED] ve výši 10 000 000 Kč odpovídající obvyklé ceně předmětných nemovitostí v době vzniku zástavního práva a čerpání hypotečního úvěru,

tedy

obžalovaná [REDACTED]

jednak sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

jednak při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje,

obžalovaný [REDACTED]

jednak usnadnil jinému, aby sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

jednak usnadnil jinému, aby při sjednání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje,

obžalovaný [REDACTED]

jednak usnadnil jinému, aby sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

jednak usnadnil jinému, aby při sjednání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje,

čímž spáchali

obžalovaná [REDACTED]

jednak zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,
jednak přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný [REDACTED]

jednak pomoc ke zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c), § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,
jednak pomoc k přečinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c), § 211 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný [REDACTED]

jednak pomoc ke zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c), § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,
jednak pomoc k přečinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c), § 211 odst. 1 trestního zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDACTED]

a odsuzují se

obžalovaná [REDACTED]

za shora uvedený zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku,

a dále za přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jímž byla uznána vinnou rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, ze dne 7. 4. 2021, sp. zn. 30 T 9/2021,

podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku a § 209 odst. 5 trestního zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **sedmi let a šesti měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá **peněžitý trest** (500 denních sazeb po 1 000 Kč) v celkové výši **500 000 Kč** (pět set tisíc). Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku bude peněžitý trest zaplacen v měsíčních splátkách po 10 000 Kč, přičemž současně se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu odpadne, jestliže dílčí splátka nebude zaplacená včas.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu **pěti let**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5, ze dne 7. 4. 2021, sp. zn. 30 T 9/2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný [REDACTED]

podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 6 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **jednoho roku a šesti měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu tři let**.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** (500 denních sazeb po 1 000 Kč) v celkové výši **500 000 Kč** (pět set tisíc). Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku bude peněžitý trest zaplacen v měsíčních splátkách po 10 000 Kč, přičemž současně se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu odpadne, jestliže dílčí splátka nebude zaplacená včas.

obžalovaný [REDACTED]

Podle § 44 trestního zákoníku **soud upouští od uložení souhrnného trestu** k trestům uloženým obžalovanému rozsudkem Okresního soudu Praha-západ ze dne 1. 12. 2014, sp. zn. 1 T 85/2013, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015, sp. zn. 12 To

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDACTED]

16/2015, a rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2017, sp. zn. 57 T 14/2015, neboť má za to, že tresty uložené shora uvedenými rozsudky jsou dostatečné.

III. Odvolání obžalovaných [redacted] se podle § 256 trestního řádu zamítají.

IV. Odvolání státního zástupce v neprospěch obžalovaných [redacted] se podle § 256 trestního řádu zamítá jako nedůvodné.

Odůvodnění:

A. Napadený rozsudek

1. **Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 19. 7. 2022, č. j. 64 T 8/2019 – 3529, byli obžalovaní** [redacted] a [redacted] **zproštěni obžaloby** podle § 226 písm. c) trestního řádu pro skutek, v němž byl obžalobou spatřován u obžalovaného [redacted] zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku a u obžalovaného [redacted] pomoc k tomuto zločinu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku s tím, že nebylo prokázáno, že by skutek spáchali obžalovaní.

2. V žalobním návrhu podané obžaloby byl skutek popsán následovně:

Obžalovaný [redacted] v době nejméně od [redacted] 2013 do [redacted] 2013 na základě žádosti [redacted] z podnětu a dle instrukcí [redacted] jako externí poradce [redacted] jménem společnosti Fincentrum, a. s., za jeho součinnosti, u poskytovatele úvěru [redacted], pobočka [redacted] vystupoval jako zástupce zajištěného žadatele o úvěr, [redacted] ač s tímto vůbec nejednal, k čemuž od [redacted] obdržel základní podklady k řízení o žádosti o poskytnutí úvěru a schválení a čerpání, zajistil prověření osoby žadatele v registru dlužníků, přičemž sám vytvořil obsah listin a opatřil napodobeninou podpisu žadatele o úvěr [redacted] na žádosti o úvěr a na orientačním propočtu, a na čestném prohlášení, a tyto skutečnosti neodpovídající listinné podklady úvěrující bankou požadované, vyhotovené tak, aby vyhovoval jejich obsah požadavkům úvěrující banky, schválení, poskytnutí a čerpání úvěru, se žádostí o úvěr doručil do pobočky banky, spolu s kopií priznání k dani z příjmu fyzické osoby [redacted] za zdaňovací období 2012, opatřenou tzv. ověřovacím razítkem finančního úřadu, obsahující nepravdivé skutečnosti o výši příjmu [redacted], následně informoval [redacted] a [redacted] o místu a datu stanoveném na [redacted] 2013 pro podpis smlouvy o hypotečním úvěru, za svoji činnost a svoji aktivní účast na sjednání a poskytnutí úvěru [redacted] ve výši 10 080 000 Kč [redacted], obdržel od [redacted] prostřednictvím [redacted] odměnu ve výši 250 000 Kč,

obžalovaný [redacted] po nabídce obdržené od [redacted], předané tomuto [redacted], o smyšlené výhodné investici formou koupě nemovitostí, spolu se slíbením finanční odměny, jednajícím z podnětu a dle instrukcí [redacted] společnosti JANITAR, s. r. o., IČ 25916212, sebe u úvěrující banky prezentoval jako osobu s dobrou finanční situací, kupující nemovitosti a současně jako osobu požadující a čerpající úvěr na koupi nemovitostí ve vlastnictví [redacted] nar. [redacted], a [redacted] nar. [redacted], a to bez jejich vědomí, aniž by s těmito vlastníky jednal, a deklaroval, že úvěr bude sloužit k financování koupě daných nemovitostí za účelem získání finančních prostředků pro [redacted] přijímal instrukce [redacted] prostřednictvím [redacted] a [redacted] s vědomím, že budou [redacted] a [redacted] za jeho součinnosti zajištěny a poskytovateli úvěru doručeny listiny, vyhotovené takovým způsobem, aby vyhovoval jejich obsah požadavkům úvěrující banky, schválení,

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

poskytnutí a čerpání úvěru na účet stanovený [redacted] dne [redacted] 2013 na pobočce [redacted] v úmyslu neoprávněně získat finanční prostředky z hypotečního úvěru ve prospěch [redacted] na základě pokynu a instrukcí [redacted] podal prostřednictvím [redacted] externího [redacted] společnosti Fincentrum, a. s., kterého v této záležitosti zařízení vyřízení úvěru oslovil na základě pokynu a instrukcí [redacted] vystupující jako spolupracovník tohoto externího poradce, jednak žádost o poskytnutí hypotečního úvěru pro fyzické osoby ve výši 10 080 000 Kč, kterou [redacted] společně s orientačním propočtem hypotečního úvěru vyhotovil dle instrukcí [redacted] tak, aby byly splněny podmínky pro schválení poskytnutí úvěru, a to včetně padělků vlastnoručního podpisu [redacted] na obou písemnostech, když zde byl uváděn všem zúčastněným osobám známý nepravdivý údaj ke způsobu a výši financování deklarované koupě, dále předložil prostřednictvím [redacted] a [redacted] po zajištění [redacted] a [redacted] další podklady nezbytné k vyřízení žádosti, především pak kopii příznání k dani z příjmů fyzických osob daňového subjektu [redacted] za zdaňovací období 2012, s uvedením nepravdivých údajů o skutečných příjmech [redacted], neboť tyto byly podstatně nižší než příjmy takto deklarované a zároveň nedostačující na splácení úvěrových splátek, kdy v případě kopie daňového příznání k DPFO, opatřeného nezjištěným způsobem razítkem finančního úřadu, byl nezjištěnou osobou zfalšován i jeho obsah, neboť v tomto byly uvedeny zkreslené nepravdivé údaje o dosažených příjmech v celkové výši 1 347 442 Kč, o vynaložených výdajích v celkové výši 382 126 Kč, a celkovém zisku ve výši 940 729,20 Kč, neboť u příslušného Finančního úřadu pro [redacted], Územní pracoviště pro [redacted], bylo evidováno příznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2012 s datem podání [redacted] 2013 s uvedenými dosaženými příjmy v celkové výši 608 000 Kč, o vynaložených výdajích v celkové výši 364 800 Kč a celkovém zisku ve výši 243 200 Kč, poté, co byla žádost o poskytnutí úvěru úvěrující bankou vyhodnocena, ve spojitosti s [redacted] a [redacted] předloženými podklady, obsahujícími smyšlené, skutečnosti neodpovídající údaje, a poskytnutí úvěru ve výši 10 080 000 Kč [redacted] bylo schváleno, a tato informace o schválení úvěru a termínu stanoveném pro podpis úvěrové smlouvy byla předána [redacted], coby osobě jednající jménem žadatele, ač tento s [redacted] nikdy nejednal, byl [redacted] podle instrukcí [redacted] po předání této informace, vyzooměn prostřednictvím [redacted] přes [redacted] o datu stanoveném pro podpis úvěrové smlouvy a dopraven dne [redacted] 2013 [redacted] a [redacted] do [redacted] za účelem podpisu úvěrové smlouvy, kdy při sjednávání úvěru a dne [redacted] 2013 při podpisu úvěrové smlouvy č. [redacted] o poskytnutí úvěru do výše 10 080 000 Kč, se sjednanými podmínkami splácení 360 měsíčními splátkami ve výši 49 234,12 Kč, [redacted] deklaroval, ve shodě s obsahem předchozí dohody a podle instrukcí [redacted] dle instrukcí tomuto předaných [redacted] a [redacted] v rozporu se skutečností, že bude úvěr sloužit k financování koupě nemovitostí – budovy čp. [redacted] v [redacted], [redacted] na pozemku p. č. [redacted], a pozemků p. č. [redacted] a p. č. [redacted], zapsaných u Katastrálního úřadu pro [redacted], Katastrálního pracoviště [redacted] v katastrálním území [redacted] na LV č. [redacted], do jeho vlastnictví, ačkoli dle instrukcí a po předchozí domluvě s [redacted], se kterou jej seznámil [redacted] a [redacted] pod záminkou nabídky výhodné investice formou koupě nemovitostí, kdy uskutečněným jednáním byl přítomen [redacted] a [redacted], věděl, že tyto nemovitosti, i s ohledem na svoji finanční situaci do svého vlastnictví zájem koupit nemá, a věděl, shodně jako [redacted], [redacted] [redacted], že společnost JANITAR, s. r. o., ani [redacted] ani on, nedisponovali dostatkem finančních prostředků a že by bankovní domy těmto s ohledem na jejich finanční a ekonomickou situaci úvěr na zakoupení nemovitostí neposkytly, přesto k deklaraci úmyslu nemovitosti skutečně koupit a financovat jejich koupi z hypotečního úvěru, s vědomím toho, že s vlastníky nemovitostí nikdy o koupi nejednal, nechal bance prostřednictvím [redacted] a [redacted] za účelem schválení poskytnutí úvěru předložit listiny, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

zajistila, za účelem jejich předložení bance, vyhotovení návrhu kupní smlouvy mezi prodávajícími vlastníky nemovitostí a kupujícím a návrhu smlouvy o advokátní úschově ve prospěch prodávajících a dne 2013 podepsal z podnětu a podle instrukcí smlouvu o advokátní úschově mezi složitelem a údajně oprávněnou společností JANITAR s. r. o., zastoupenou vyhotovenou podle požadavku advokátkou, kdy podle obsahu tohoto dokumentu měl zakoupit uvedené nemovitosti od společnosti JANITAR, s. r. o., a kupní cenu ve výši 10 080 000 Kč měl složit do advokátní úschovy u advokátky na bankovní účet č. kdy veškeré listiny, související s daným úvěrem, po podpisu úvěrové smlouvy a souvisejících listin v bance, v návaznosti na předchozí dohodu a instrukce byly po jejich podpisu převzaty a předány do dispozice a kdy přiměla v dne 2013 a k podepsání kupní smlouvy se sjednanou kupní cenou 11 500 000 Kč, s úmyslem nedostát povinnosti kupujícího, předstírala zájem společnosti JANITAR, s. r. o., o koupi daných nemovitostí zapsaných na LV č. k. ú. s vědomím, že ke koupi předmětných nemovitostí fakticky ani k úhradě kupní ceny v souladu s obsahem listivě vylákané uzavřené kupní smlouvy nikdy nedojde a kupní cenu nezaplatí, a to nejméně z důvodu nesolventnosti a neuspokojivé ekonomické a finanční situace své i jí ovládané a zastoupené společnosti JANITAR, s. r. o., kterážto finanční situace těmto znemožňovala získat finanční prostředky formou hypotečního úvěru, a k podpisu související smlouvy o advokátní úschově kupní ceny, a k zajištění úvěru, jako splnění jedné ze zásadních podmínek pro uvolnění a čerpání úvěru, předložil úvěrující bance prostřednictvím a ve shodě s dohodou zúčastněných osob a dle instrukcí ač s vlastníky nemovitostí vůbec nejednal, zástavní smlouvu ze dne 2013, jejímž obsahem bylo jakožto zajištění daného úvěru, sjednáno zástavní právo k nemovitostem - budově č. p. v na pozemku p. č. a pozemkům p. č. a p. č. vše na LV č. katastrální území v celkové hodnotě 10 000 000 Kč, k jejímž podpisu přiměla vlastníky nemovitostí listivým jednáním, lživým tvrzením a pod smyšlenkou, že daný úvěr bude využit k financování koupě nemovitostí, že žadatel o úvěr je kupující společnosti JANITAR, s. r. o., a že se tato zástavní smlouva vztahuje ke smlouvě o prodeji jimi vlastněných nemovitostí, uzavřené se společností JANITAR, s. r. o., 2013, dále nechal ve shodě s dohodou a dle instrukcí bance předložit prostřednictvím, za účelem uvolnění a čerpání finanční částky úvěru, kupní smlouvu, jejímž obsahem bylo prezentováno její uzavření mezi jako kupujícím a a jako prodávajícími dne 2013 s kupní cenou nemovitostí ve výši 14 400 000 Kč, opatřenou obsahující padělky podpisů obou prodávajících a podpisem, jejímž obsahem bylo dále prezentováno, rovněž v rozporu se skutečností, že část kupní ceny ve výši 4 320 000 Kč byla již uhrazena jako prodávajícím, předem, přičemž si všichni byli vědomi toho, že splnění této skutečnosti je další z rozhodujících podmínek pro schválení a čerpání úvěru, a současně ve shodě s dohodou a podle instrukcí předložil dne 2013 na pobočku, v prostřednictvím žádost o čerpání hypotečního úvěru, kterou dne 2013 za doprovodu opatřil svým úředně ověřeným podpisem, na účet předem určený po splnění bankou stanovených podmínek, požadovaného předložení kupní smlouvy, doložení požadovaného provedení vkladu do katastru nemovitostí předložení kupní smlouvy, doložení požadovaného provedení vkladu do katastru nemovitostí úvěr zajišťující smlouvy o zřízení zástavního práva ve prospěch úvěrující banky, zajištěného, poté, co banka dne 2013 převedla finanční částku ve výši 10 080 000 Kč na základě obsahu fiktivní zfalšované kupní smlouvy, na účet předem stanovený, tedy na účet advokátní úschovy

Shodu s prvopisem potvrzuje:

č. [REDACTED], v úmyslu tyto finanční prostředky nikdy nepoužít na úhradu kupní ceny dle zfalšované kupní smlouvy ze dne [REDACTED] 2013, účelově předložené bance coby prezentace a deklarace údajného účelu čerpání úvěrových prostředků na úhradu kupní ceny ani v úmyslu nikdy neuhradit kupní cenu vyplývající z fiktivně uzavřené smlouvy kupní ze dne [REDACTED] 2013, uzavřené mezi prodávajícími [REDACTED] a [REDACTED] a kupujícím JANITAR, s. r. o., podepsal [REDACTED] dne [REDACTED] 2013, podle instrukcí [REDACTED] a touto mu k podpisu předložený, dodatek smlouvy o advokátní úschově, jehož obsahem byla záměrně změněna podmínka pro uvolnění finanční částky, mající svůj původ ve vylákaném úvěru, nacházející se na [REDACTED] určeném účtu advokátní úschovy, a to pokyn k převodu finančních prostředků z účtu advokátní úschovy, aniž by došlo k zápisu [REDACTED] do katastru nemovitostí jako vlastníka předmětných nemovitostí, a umožnil tak, aby na základě instrukcí [REDACTED] takto vylákané finanční prostředky, převedené jeho aktivním jednáním na účet advokátní úschovy, nebyly použity na úhradu kupní ceny, nýbrž v rozporu s úvěrovou smlouvou na financování různých podnikatelských aktivit [REDACTED] na úhradu závazků její osoby a společnosti JANITAR, s. r. o., ale také na úhradu odměn osob, jež se na provádění úkonů vedoucích k vylákání finančních prostředků podílely, kdy dle pokynů [REDACTED] v období od [REDACTED] 2013 do [REDACTED] 2013, na základě ústních a písemných instrukcí [REDACTED] dle smlouvy o advokátní úschově z [REDACTED] 2013, tyto finanční prostředky [REDACTED] dílem vybrala v hotovosti, dílem převedla na různé bankovní účty a vylákané finanční prostředky byly použity k financování různých podnikatelských aktivit, na úhradu splatných závazků, k uspokojení osobních potřeb [REDACTED] včetně použití na úhradu odměn osob, jež se na zajištění úvěru podílely, i poté, co již byly z účtu advokátní úschovy z podnětu a dle instrukcí [REDACTED] veškeré finanční prostředky pocházející z vylákaného hypotečního úvěru odčerpány v rozporu s účelem smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru nikoli na úhradu kupní ceny, v rozporu s obsahem bance předložené kupní smlouvy z [REDACTED] 2013 a v rozporu s obsahem smlouvy o advokátní úschově uzavřené [REDACTED] 2013 s vlastníky nemovitostí a [REDACTED] JANITAR, s. r. o., [REDACTED] při telefonických rozhovorech, během osobních schůzek, ale i prostřednictvím listin, vyhotovených z podnětu a podle instrukcí [REDACTED] dodatku č. 1 ke smlouvě kupní ze dne [REDACTED] 2013 ze dne [REDACTED] 2014, smlouvy o advokátní úschově kupní ceny z nemovitost ze dne [REDACTED] 2014, dodatku č. 2 ke smlouvě kupní ze dne [REDACTED] 2013 ze dne [REDACTED] 2014 a Smlouvy o advokátní úschově kupní ceny z nemovitost ze dne [REDACTED] 2014, předložených [REDACTED] a [REDACTED] k podpisu [REDACTED] a [REDACTED] nadále se záměrem zabránit vlastníkům nemovitosti odhalení neexistence složených finančních prostředků na účtu advokátní úschovy ve prospěch prodávajících a záměru kupní cenu dle kupní smlouvy z [REDACTED] 2013 neuhradit, a oddálit odhalení podvodného jednání, opakovaně ujist'ovala prodávající [REDACTED] a [REDACTED] o tom, že kupní cena podle kupní smlouvy z [REDACTED] 2013 uzavřené mezi nimi jako prodávajícími a společností JANITAR, s. r. o., jako kupujícím bude uhrazena a že finanční prostředky z čerpaného hypotečního úvěru společností JANITAR, s. r. o., jsou složeny na účtu advokátní úschovy [REDACTED] a zde deponovány pro úhradu dané kupní ceny, avšak že složená částka není kompletní kupní cenou, a proto nemůže být ve prospěch prodávajících vlastníků nemovitostí uvolněna [REDACTED] po jednorázovém čerpání úvěru, resp. jeho vylákání, na předem [REDACTED] stanovený účet, za účelem úhrady několika prvních splátek, jež měly zabránit kontrolním mechanismům banky rozpoznání ztrátového úvěru od samého počátku a u banky vyvolat dojem, že úvěr bude i do budoucna řádně splácen, v době od [REDACTED] 2013 do [REDACTED] 2014 obdržel na účet č. [REDACTED] vedený na jeho osobu, dle instrukcí [REDACTED] dílem z bankovního účtu společnosti JANITAR, s. r. o., č. [REDACTED] či z bankovního účtu advokátní úschovy [REDACTED] č. [REDACTED] provedených bezhotovostních plateb, dílem v hotovosti provedených hotovostních plateb, částku v celkové výši 251 500 Kč, z nichž pak sama banka od [REDACTED] 2013 do [REDACTED] 2014 provedla na základě povolení k inkasu a při započítání dalších finančních prostředků

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDACTED]

vložených a převedených bezhotovostně na uvedený bankovní účet [redacted] ve výši 205 830 Kč, splátky úvěru v celkové výši 425 987,61 Kč, jako odměnu, dle instrukcí [redacted] prostřednictvím [redacted], převzal [redacted] částku 200 000 Kč a [redacted] částku 250 000 Kč, přičemž takto konali společně s [redacted] a [redacted] - se záměrem vyhnout se splacení úvěru, s vědomím, že úvěr nebude řádně splácen ani zaplacen, kromě několika měsíčních splátek na začátku, s ohledem na ekonomickou situaci [redacted], [redacted], společnosti JANITAR, s. r. o., - s vědomím, že by [redacted] či společnosti JANITAR, s. r. o., úvěr při doložení skutečných příjmů a majetkových poměrů poskytnut nebyl, - s vědomím, že [redacted] nemovitosti do svého vlastnictví zájem koupit nemá, - s vědomím předložení poskytovateli úvěru zfalšovaných listin obsahujících nepravdivé, zkreslené údaje, ač si byli vědomi toho, že prezentování těchto nepravdivých skutečností bylo jednou z rozhodujících podmínek pro schválení a čerpání úvěru, zejména skutečnosti neodpovídajícího přiznání k DPFO, zfalšované kupní smlouvy obsahující falza podpisů vlastníků nemovitostí a obsahující nepravdivý údaj o provedení úhrady části kupní ceny kupujícím prodávajícím, a podvodně získané zástavní smlouvy, coby zajištění úvěru a zásadní podmínky pro čerpání úvěru, a toho, že by úvěr, při nesplnění podmínky zajištění úvěru a částečné úhrady kupní ceny předem, při zjištění skutečného stavu poskytnut nebyl, - s vědomím, že z důvodu neplacení úvěrových splátek bude úvěrující bankou předmětný úvěr zesplatněn, což se také dne [redacted] 2014 stalo, a že tak nemovitosti, jimiž byl úvěr podvodně zajištěn na základě [redacted] podvodně vylákaného zajištění úvěru uzavřením zástavní smlouvy a jež byly nadále ve spoluvlastnictví [redacted] a [redacted] [redacted] mohou být předmětem řízení o uplatnění zástavy pohledávky, v důsledku listivého jednání tak, za zneužití důvěry vlastníků nemovitostí, [redacted] a [redacted], za vylákání podvodným způsobem sjednání zástavního práva k nemovitostem, jakožto zajišťovacího instrumentu k hypotečnímu úvěru, [redacted] a [redacted] společně s [redacted] [redacted] a [redacted], způsobili poškozené [redacted], se sídlem [redacted], IČ: [redacted] škodu ve výši nejméně 10 080 000 Kč, kdy pohledávka byla dne [redacted] 2016 postoupena společnosti Reticulum Recovery, a. s., se sídlem Sokolovská 394/17, Praha 8 – Karlín, IČ: 27923568.

3. Naproti tomu byli napadeným rozsudkem uznáni vinnými - **obžalovaná** [redacted] [redacted] zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a **obžalovaní** [redacted] a [redacted] účastenstvím ve formě pomoci k zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku.

4. Těch se podle výroku napadeného rozsudku měli **dopustit tím, že**

- **obžalovaná** [redacted] dne [redacted] 2013 v [redacted] prostřednictvím advokátky [redacted] se sídlem [redacted] jako [redacted] společnosti JANITAR, s. r. o., se sídlem Praha 2, Fügnerovo náměstí 1808/3, IČO 28916212, uzavřela kupní smlouvu, podle níž spoluvlastníci [redacted] bytem [redacted] a [redacted] [redacted], bytem [redacted], prodávají společnosti JANITAR, s. r. o., nemovitosti - budovu čp. [redacted] v [redacted] [redacted], stojící na pozemku parc. č. [redacted] a pozemek parc. č. [redacted], zapsaných u Katastrálního úřadu pro [redacted] Katastrálního pracoviště [redacted] v obci [redacted], katastrálním území [redacted] na listu vlastnictví č. [redacted], s kupní cenou 11 500 000 Kč, přičemž kupní cena měla být uhrazena na účet advokátní úschovy [redacted] [redacted] č. [redacted] z nespifikovaného hypotečního úvěru, [redacted] a [redacted] [redacted] vědomě po záměrně nepravdivé informaci od [redacted], že [redacted] [redacted] je [redacted] společnosti JANITAR, s. r. o., která podle kupní smlouvy ze dne [redacted] 2013 byla kupujícím, podepsali smlouvu o zřízení zástavního práva k uvedeným nemovitostem datovanou dnem [redacted] 2013, uzavřenou ve prospěch [redacted], se sídlem [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

██████████, jako zajištění pohledávky plynoucí pro banku z úvěrové smlouvy č. ██████████ ze dne ██████████ 2013, která byla uzavřena na pobočce v ██████████, již byl ██████████ poskytnut společností ██████████, hypoteční úvěr ve výši 10 080 000 Kč, a aniž by jakkoliv prodávající ██████████ a ██████████ informovala, zčásti s pomocí ██████████, který kontaktoval ██████████, jenž znal ██████████ a jenž ██████████ seznámil s ██████████, přesvědčila ██████████ pod příslibem budoucího převodu části obchodního podílu na ██████████ a příslibem, že splátky hypotečního úvěru nebude muset platit, k uzavření kupní smlouvy ze dne ██████████ 2013, podle níž ██████████ a ██████████ prodávají výše uvedené nemovitosti ██████████ s kupní cenou ve výši 14 400 000 Kč, přičemž částka 4 320 000 Kč měla být uhrazena kupujícím prodávajícím před podpisem kupní smlouvy, zbývající část ve výši 10 080 000 Kč měla být uhrazena na účet advokátní úschovy ██████████ č. ██████████ z nespécifikovaného hypotečního úvěru; kupní smlouva však byla opatřena padělkou podpisů ██████████ a ██████████, dne ██████████ 2013 došlo ke vkladu zástavního práva ve prospěch ██████████ do katastru nemovitostí a téhož dne byla v ██████████, v pobočce ██████████ podána žádost o čerpání hypotečního úvěru opatřená pravým podpisem ██████████, přičemž celá částka ve výši 10 080 000 Kč byla dne ██████████ 2013 převedena na účet č. ██████████ advokátní úschovy ██████████ poté, co ██████████ dne ██████████ 2013 podepsal podle instrukcí ██████████ dodatek smlouvy o advokátní úschově, jehož obsahem byla změna podmínky pro uvolnění finanční částky z hypotečního úvěru, aniž by došlo k zápisu ██████████ do katastru nemovitostí jako vlastníka uvedených nemovitostí, následně ██████████ dne ██████████ 2013 převedla z účtu č. ██████████ na jiný její účet č. ██████████ částku 9 504 000 Kč, z něhož podle pokynu ██████████ dne ██████████ 2013 pro ██████████ vybrala v hotovosti částku 200 000 Kč a v době od ██████████ 2013 do ██████████ 2013 provedla platby na další účty nesouvisející s úhradou kupní ceny za nemovitost, a takto ██████████ jednala se záměrem podvést jak ██████████ a ██████████, tak ██████████, přičemž účelem jejího jednání bylo do své dispozice získat částku čerpanou z hypotečního úvěru ve výši 10 080 000 Kč, kterou následně použila podle své potřeby a nikoliv na úhradu kupní ceny za nemovitosti, v důsledku čehož došlo k zatížení výše popsanych nemovitostí zástavním právem ve prospěch ██████████, k poskytnutému úvěru ve výši 10 080 000 Kč ke škodě spoluvlastníků nemovitostí ██████████ a ██████████ ██████████ ve výši 10 000 000 Kč odpovídající obvyklé ceně předmětných nemovitostí v době vzniku zástavního práva a čerpání hypotečního úvěru,

- obžalovaný ██████████ od přesně nezjištěné doby před ██████████ 2013 do ██████████ 2013 po domluvě s ██████████, která chtěla zajistit hypoteční úvěr, vyhledal a zajistil prostřednictvím ██████████ jako osobu souhlasící s aktivními kroky k získání finančních prostředků z hypotečního úvěru od ██████████ pobočky ██████████ na své jméno, koordinoval za pomoci ██████████ zajištění a předložení podkladů úvěrující bance, které pak předal ██████████, jemuž pomáhal s administrací procesu sjednávání hypotečního úvěru, či které doručil do banky osobně, konkrétně podkladů prokazujících schopnost splácet úvěr ze strany žadatele o úvěr, a podkladů prokazujících splnění podmínek stanovených úvěrující bankou pro čerpání úvěru, včetně žádosti o poskytnutí hypotečního úvěru a orientačního propočtu s falzy podpisu ██████████ včetně upravené kopie priznání k dani z příjmů fyzických osob ██████████ za zdaňovací období 2012 s uvedením nepravdivých údajů o skutečných příjmech ██████████, které byly reálně výrazně nižší než příjmy v daňovém priznání uvedené, když konkrétně v daňovém priznání byly nepravdivé údaje o celkovém zisku 940 729,20 Kč, ačkoliv u Finančního úřadu pro ██████████, Územního pracoviště pro ██████████, bylo evidováno priznání k dani s celkovým ziskem 243 200 Kč, dále se aktivně účastnil jednání ██████████ s ██████████ a ██████████ ██████████, vyrozuměl přes ██████████ o datu stanoveném pro

Shodu s prvopisem potvrzuje: ██████████

podpis úvěrové smlouvy a zajistil jeho dopravu dne [redacted] 2013 na pobočku [redacted] v [redacted] za účelem podpisu úvěrové smlouvy na částku 10 080 000 Kč a souvisejících listin, jejichž podpisu byl přítomen, a převzal pro [redacted] listiny související s úvěrovou smlouvou, a dne [redacted] 2013 doručil do úvěrující banky žádost o čerpání hypotečního úvěru, přičemž za svoji činnost na sjednání a poskytnutí úvěru [redacted] obdržel od [redacted] částku 750 000 Kč, která byla na základě jejího pokynu převedena dne [redacted] 2013 z účtu č. [redacted] na účet [redacted] společnosti Get By, s. r. o., z něhož téhož dne, po předchozí domluvě s [redacted] společnosti [redacted] vybral pro [redacted] v hotovosti částku 750 000 Kč, z níž [redacted] předal [redacted] za jeho součinnost jako provizi částku 250 000 Kč, přičemž zbývající část si ponechal pro svoji potřebu, a takto jednal s vědomím, že částka čerpaná z hypotečního úvěru nebude použita na úhradu kupní ceny za nemovitosti, ale bude použita jinak podle dispozic [redacted]. [redacted] v důsledku čehož dojde k zatížení výše popsaných nemovitostí zástavním právem ve prospěch [redacted], k poskytnutému úvěru ve výši 10 080 000 Kč ke škodě spoluvlastníků nemovitostí [redacted] a [redacted] ve výši 10 000 000 Kč odpovídající obvyklé ceně předmětných nemovitostí v době vzniku zástavního práva a čerpání hypotečního úvěru,

- **obžalovaný** [redacted] od přesně nezjištěné doby před [redacted] 2013 nejméně do [redacted] 2013 na základě žádosti [redacted] vyhledal a zajistil [redacted] coby žadatele o hypoteční úvěr souhlasícího s aktivními kroky k získání finančních prostředků z hypotečního úvěru od [redacted], pobočky [redacted] na své jméno, seznámil [redacted] s [redacted] a s [redacted] a zúčastnil se osobních jednání těchto osob, s [redacted] se podílel na zajištění, vyhotovení podkladů, potřebných ke sjednání, schválení a čerpání úvěru, a jejich předložení úvěrující bance, konkrétně věděl o upravené kopii priznání k dani z příjmů fyzických osob [redacted] za zdaňovací období 2012 s uvedením nepravdivých údajů o skutečných příjmech [redacted] které byly reálně výrazně nižší než příjmy v daňovém priznání uvedené, když konkrétně v daňovém priznání byly nepravdivé údaje o celkovém zisku 940 729,20 Kč, ačkoliv u Finančního úřadu pro [redacted] Územního pracoviště pro [redacted] bylo evidováno priznání k dani s celkovým ziskem 243 200 Kč, vyrozuměl [redacted] o datu stanoveném pro podpis úvěrové smlouvy a zajistil s [redacted] jeho dopravu dne [redacted] 2013 do [redacted] pobočky v [redacted] za účelem podpisu úvěrové smlouvy na částku 10 080 000 Kč, dále dne [redacted] 2013 doprovodil [redacted] za účelem ověření jeho podpisu na žádosti o čerpání úvěru, a takto jednal s vědomím, že již v [redacted] 2012 od [redacted] vylákal částku 600 000 Kč pod záminkou, že mu zajistí pronájem a odkup bytu z majetku Městské části [redacted], a [redacted] tak byl vhodnou osobu pro podvodný záměr, podle něž částka čerpaná z hypotečního úvěru nebude použita na úhradu kupní ceny za nemovitosti, ale bude použita jinak podle dispozic [redacted] v důsledku čehož dojde k zatížení výše popsaných nemovitostí zástavním právem ve prospěch [redacted], k poskytnutému úvěru ve výši 10 080 000 Kč ke škodě spoluvlastníků nemovitostí [redacted] a [redacted] ve výši 10 000 000 Kč odpovídající obvyklé ceně předmětných nemovitostí v době vzniku zástavního práva a čerpání hypotečního úvěru.

5. Za to byli odsouzeni

- **obžalovaná** [redacted] za shora uvedený zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dále za přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jímž byla uznána vinnou rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, ze dne 7. 4. 2021, sp. zn. 30 T 9/2021, podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku a § 209 odst. 5 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm.

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5, ze dne 7. 4. 2021, sp. zn. 30 T 9/2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu

- **obžalovaný** [redacted] podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 6 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody v délce jednoho roku a šesti měsíců**. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu tří let. Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního mu byl dále uložen **peněžitý trest** (250 denních sazeb po 2 000 Kč) v celkové **výši 500 000 Kč** s tím, že podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku bude zaplacen v měsíčních splátkách po 10 000 Kč, přičemž současně se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu odpadne, jestliže dílčí splátka nebude zaplacena včas

- **obžalovaný** [redacted] za shora uvedenou pomoc k zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dále za přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu Praha-západ ze dne 1. 12. 2014, sp. zn. 1 T 85/2013, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015, sp. zn. 12 To 16/2015, dále za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2017, sp. zn. 57 T 14/2015, podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku a § 209 odst. 5 trestního zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi let**. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen **do věznice s ostrahou**. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku mu byl dále uložen **trest zákazu činnosti** spočívající v **zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let**. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl současně **zrušen výrok o trestu** jednak z rozsudku Okresního soudu Praha-západ ze dne 1. 12. 2014, sp. zn. 1 T 85/2013, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015, sp. zn. 12 To 16/2015, jednak z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2017, sp. zn. 57 T 14/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

B. Odvolání

6. Proti rozsudku podala řádně a včas odvolání **státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové**, a to **v neprospěch všech pěti obžalovaných**. Dále podala odvolání prostřednictvím svých obhájců **obžalovaná** [redacted], **obžalovaný** [redacted] a **obžalovaný** [redacted]

a. Odvolání státní zástupkyně

7. **Státní zástupkyně** podala odvolání v neprospěch obžalovaného [redacted] a obžalovaného [redacted]. Brojí v něm proti zprošťujícímu výroku. Odvolání podala i v neprospěch obžalované [redacted], obžalovaného [redacted] a obžalovaného [redacted] do výroku o vině i trestu – konkrétně proti odsuzujícímu výroku se zúženým popisem skutku a neodsouzení těchto obžalovaných za zločin úvěrového podvodu. **Státní zástupkyně** brojila i proti tomu, že obžalované [redacted] nebyl uložen peněžitý trest, ani trest zákazu činnosti, obžalovanému [redacted] byl uložen jen mírný podmíněný trest a u obžalovaného [redacted] nebyl uložen peněžitý trest.

8. Co se týče obžalovaného [redacted] a obžalovaného [redacted], **státní zástupkyně** uvedla, že sice krajský soud u nich dovodil shodný záměr ohledně motivu, avšak řádně nevyhodnotil rozhodné skutečnosti, a došlo tak k nesprávnému závěru o jejich vině. Podle **státní zástupkyně** **obžalovaný**

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

██████████ vědomě participoval svým konkrétním jednáním na jednotlivých krocích směřujících ke schválení a čerpání úvěrových finančních prostředků a jejich převodu do dispozice obžalované ██████████. Veškeré úkony byly obžalovaným ██████████ činěny v součinnosti s obžalovaným ██████████. Státní zástupkyně zdůraznila, že obžalovaný ██████████ vědomě poskytl kopii svého dokladu totožnosti k vyřízení úvěru a jednoznačně věděl, že bude v bance podepisovat a následně skutečně podepsal úvěrovou smlouvu za účelem koupě nemovitosti a opatřil tedy vědomě svým podpisem úvěrovou smlouvu s nesprávnými údaji. Bylo mu přitom zřejmé, že nemůže být v případě uvedení pravdivých údajů vyhodnocen bankou jako bonitní žadatel. Stav nemovitosti přitom neznal, s jejími vlastníky nejednal, o zajištění úvěrových splátek se nezajímal. Podle státní zástupkyně podepsal obžalovaný ██████████ i žádost o čerpání úvěrových prostředků úředně ověřeným podpisem za přítomnosti obžalovaného ██████████ a podepsal zcela vědomě i dodatek smlouvy o úschově, kterým umožnil uvolnění úvěrových prostředků, aniž by došlo k vkladu vlastnického práva podle kupní smlouvy, s falzy podpisů vlastníků, do katastru nemovitostí, takže mu bylo zřejmé, že zcela znemožní úhradu kupní ceny prodávajícím z úvěrových prostředků a naopak umožní užití úvěrových prostředků ke zcela jinému účelu.

9. Pokud jde o obžalovaného ██████████, uvedla státní zástupkyně, že tento předal ke zpracování daňové přiznání obsahující zkreslené údaje, viděl jeho obsah, a pokud v době časově předcházející také sám vytvořil obsah listin a opatřil bankou požadované listiny napodobeninou podpisu žadatele o úvěr obžalovaného ██████████, pak konal za účelem zabezpečení schválení poskytnutí úvěru a jeho čerpání. Podle státní zástupkyně obžalovaný vědomě uvedl měsíční příjem žadatele ve výši 100 655 Kč a minimální příjem ve výši 98 468 Kč, ačkoliv takového příjmu obžalovaný ██████████ nikdy nedosahoval. Státní zástupkyně označila obžalovaného ██████████ za pisatele falz podpisů obžalovaného ██████████ s odkazem na jeho vyjádření v rámci hlavního líčení, že orientační propočet zřejmě podepsal, protože se spěchalo. Státní zástupkyně dále zdůraznila, že je nepochybné, že se s obžalovaným ██████████ obžalovaný ██████████ nikdy nesešel a nejednal s ním, navzdory tomu, že se jednalo o úvěr v nikoli obvyklé výši, a přesto vystupoval jako jeho zástupce a byl i osobou, která s bankou licitovala o textu kupní smlouvy, a úvěrovou smlouvou disponoval ještě před jejím faktickým podpisem. Kromě toho se podle státní zástupkyně obžalovaný znal s obžalovanou ██████████ z předchozí doby. Poukázala rovněž na to, že podle závěru znaleckého posudku byl sporný podpis, padělek podpisu obžalovaného ██████████ na orientačním propočtu, na žádosti o úvěr a na FUS vyhotoven shodným pisatelem. V neposlední řadě odkázala na vyplacenou odměnu 750 000 Kč a s ní spojenou provázanost obžalovaného ██████████ obžalované ██████████ a obžalovaného ██████████. Své odvolání uzavřela tak, že nebyl na místě závěr krajského soudu, že nebylo prokázáno spáchání skutku obžalovanými ██████████ a ██████████.

10. Státní zástupkyně současně napadla i výrok II prvostupňového rozsudku pro nesouhlas se zúženým popisem skutku a neodsouzení obžalovaných ██████████, ██████████ a ██████████ ve smyslu obžaloby, tj. obžalované ██████████ zločinem podvodu a zločinem úvěrového podvodu spáchaném účastenstvím ve formě organizátorství, obžalovaného ██████████ zločinem úvěrového podvodu spáchaného účastenstvím ve formě pomoci a obžalovaného ██████████ rovněž zločinem úvěrového podvodu spáchaného účastenstvím ve formě pomoci. Současně státní zástupkyně namítla, že obžalované ██████████ měl být uložen i peněžitý trest a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech, u obžalovaného ██████████ neměl být uložen „zcela mírný“ podmíněný trest a obžalovanému ██████████ měl být uložen také peněžitý trest, jelikož se jedná o vlastníka nemovitosti a tudíž mu lze peněžitý trest uložit.

11. Státní zástupkyně v odvolání uvedla, že **nesouhlasí s tvrzením soudu, že nelze dovodit, že obžalovaná ██████████ chtěla spáchat podvod od počátku, ale naopak měla záměr nemovitosti**

Shodu s prvopisem potvrzuje: ██████████

zrekonstruovat a pronajímat. Odůvodnila to tím, že činnost obžalované směřovala jednoznačně k podvodnému vylákání úvěrových prostředků, přičemž si byla vědoma, že ona, ani společnost JANITAR, ale ani obžalovaný [REDAKCE] nedisponují dostatkem finančních prostředků, a že naopak je finanční situace těchto subjektů špatná a mají dluhy. Zároveň jí bylo podle státní zástupkyně zřejmé, že se vlastníkem nemovitostí ani nestane, když byla kupní smlouva opatřena falzy podpisů prodávajících vlastníků, se kterými jednala výhradně obžalovaná [REDAKCE]. Podle státní zástupkyně obžalovaná [REDAKCE] věděla, že zástavní smlouva musí znít na jméno obžalovaného [REDAKCE], nikoli na subjekt JANITAR jakožto žadatele čerpacího úvěru a úmyslně zajistila podvodným způsobem podpisy vlastníků nejen na kupní smlouvě, ale podvodně vylákala jejich podpis i na zástavní smlouvě. Státní zástupkyně rovněž poukázala na to, že obžalovaná [REDAKCE] neměla peníze ani na dohodnutou provizi pro obžalovaného [REDAKCE] a musela na provizi ve výši 750 000 Kč použít finanční prostředky z vylákaného úvěru. Zdůraznila také, že se obžalovaný [REDAKCE] snažil zastít tok vylákaných finančních prostředků převodem na účet svého známého [REDAKCE]. Podle státní zástupkyně je chybný i závěr krajského soudu, že nebyla zjištěna žádná zjevná aktivita obžalované [REDAKCE] zajistit „bílého koně“, když je zřejmé, že po jednání s obžalovaným [REDAKCE] o podmínkách banky pro poskytnutí úvěru za pomoci obžalovaného [REDAKCE] a obžalovaného [REDAKCE], byl k tomuto účelu získán svolný obžalovaný [REDAKCE].

12. Podle státní zástupkyně se účast [REDAKCE] nepodařilo přesvědčivě objasnit, avšak bylo prokázáno, že vylákané úvěrové prostředky převedla na různé bankovní účty právě s odkazem na pokyn obžalované [REDAKCE] po dohodě s touto obžalovanou, přičemž bylo zjištěno, že se jednalo o provedení plateb souvisejících zejména s dluhy obžalované [REDAKCE] jí zastoupeného subjektu a na úhradu odměny za zajištění schválení a čerpání úvěru. Státní zástupkyně dále poukázala na to, že ve světle judikatury není podstatné, že se některé na trestné činnosti zúčastněné osoby pachatelů vzájemně neznaly. Státní zástupkyně také uvedla, že podle vyjádření obžalované [REDAKCE] před soudem, se tato sešla s obžalovaným [REDAKCE] před bankou a ten jí předal veškeré listiny týkající se úvěru k zajištění podpisů prodávajících vlastníků. Státní zástupkyně taktéž nesouhlasí s tvrzením prvostupňového soudu, že nebylo prokázáno, že by obžalovaná [REDAKCE] měla povědomí o padělcích podpisů a daňového přiznání – podle ní obžalovaná věděla, že musí být předložena kupní smlouva s podpisy zúčastněných stran obsahující pravdivé informace o finanční situaci žadatele o úvěru a s prodávajícími [REDAKCE] a [REDAKCE] jednala jen ona.

13. Státní zástupkyně poukázala také na opakované vyjádření obžalované [REDAKCE] v hlavním líčení, že finanční prostředky v předmětné době potřebovala, a tedy počítala od samého počátku s jejich prvotním využitím pro hrazení svých potřeb, ač věděla, že byly účelově vázány na koupi nemovitosti, a provedení úhrady kupní ceny měla v úmyslu provést až teprve po následném získání jiných finančních prostředků. Podle státní zástupkyně nemohla obžalovaná objektivně s tímto počítat, o čemž svědčí informace o exekučních řízeních, což vylučuje námitku obžalované o očekávaném příjmu 5 000 000 Kč.

14. Státní zástupkyně uvedla, že se obžalovaná [REDAKCE] vůči vlastníků nemovitostí dopustila zločinu podvodu podle § 209, odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku. Ohledně jednání vůči bance navrhla státní zástupkyně změnit právní kvalifikaci z té požadované obžalobou na zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku vzhledem k několika splátkám úvěrů, které podle ní odůvodňují ponížení výše způsobené škody o částku 271 362,54 Kč na částku 9 808 637,46 Kč (obdobně rovněž u obžalovaného [REDAKCE] a obžalovaného [REDAKCE]).

15. Státní zástupkyně v závěru svého odvolání **navrhla**, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek v celém rozsahu ohledně obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] zrušil a vrátil věc

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

prvostupňovému soudu k novému projednání a rozhodnutí a dále, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině i trestu ohledně obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a aby:

- **obžalovanou** [REDAKCE] uznal jednáním vůči bance vinou zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku spáchaným účastenstvím ve formě organizátorství a dále ji uznal vinou jednáním vůči vlastníkům nemovitosti zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

- **obžalovaného** [REDAKCE] uznal vinným jednáním vůči bance zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, spáchaným účastenstvím ve formě pomoci,

- **obžalovaného** [REDAKCE] uznal vinným jednáním vůči bance zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, spáchaným účastenstvím ve formě pomoci.

16. U **obžalované** [REDAKCE] navrhla státní zástupkyně souhrnný trest odnětí svobody ve výměře sedm a půl roku, uložení trestu zákazu činnosti na dobu 5 let a peněžitý trest v celkové výši nejméně 500 000 Kč. U **obžalovaného** [REDAKCE] navrhla státní zástupkyně podmíněný trest odnětí svobody ve výměře tří let, podmíněně odložený na dobu pěti let a současně peněžitý trest v celkové výši 500 000 Kč. U **obžalovaného** [REDAKCE] navrhla státní zástupkyně souhrnný trest odnětí svobody ve výměře sedm let, trest zákazu činnosti na dobu pěti let a peněžitý trest v celkové výši 320 000 Kč.

b. Odvolání obžalované [REDAKCE]

17. Obžalovaná [REDAKCE] podala prostřednictvím své obhájkyne **odvolání směřující do výroku o vině i trestu**. V něm namítla, že prvostupňový soud dospěl ve svém rozsudku k nesprávným skutkovým a právním závěrům. Podle obžalované **nelze v jejím jednání spatřovat naplnění skutkové podstaty trestného činu podvodu pro absenci subjektivní stránky trestného činu**. Obžalovaná uvedla, že si finanční prostředky od poškozených půjčila, aby dokončila projekty, ze kterých očekávala zisk, ze kterého by nejen půjčené finanční prostředky vrátila, ale zároveň by tento zisk pokryl zbývající část kupní ceny.

18. Obžalovaná v odvolání zdůraznila, že u trestného činu podvodu musí být prokázán podvodný úmysl, který tu musí být v době jednání pachatele, přičemž pokud nastanou skutečnosti, které někomu brání splnit závazek dodatečně, nejde ještě o podvod. Podle obžalované **nelze ze žádného důkazu dovodit, že by od počátku chtěla podvod spáchat**. Poukázala přitom na výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], ze kterých plyne, že měla vizi rekonstrukce nemovitosti, k čemuž činila přípravné kroky. Skutečnost, že [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] lhala, ještě automaticky neznamená, že šlo o podvodné jednání, a že měla od počátku podvodný úmysl. Obžalovaná rovněž odkázala na projekt na rekonstrukci domu, který podle ní dokládá její úmysl danou nemovitost koupit, rekonstruovat a užívat. O tom, že obžalovaná neměla podvodný úmysl, svědčí podle ní i skutečnost, že po určitou dobu splátky úvěru splácela a poté domluvila podepsání smének s panem [REDAKCE], které byly pravidelně obnovovány, aby nedošlo k promlčení nároku.

19. Dále obžalovaná argumentovala tím, že **finanční částky použila čistě na podnikatelskou činnost**, na splátku nájemného provozování restaurace, která měla generovat zisk, z čehož nelze dovozovat žádný úhybný manévr, že by chtěla finanční prostředky užít pro sebe a tím se na úkor jiného obohatit.

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

20. Obžalovaná se ve svém odvolání také pozastavila nad tím, **proč v rámci dané trestní věci nebyla stíhána taktéž** [REDAKCE] když jakožto advokátka spravující úschovu měla určité povinnosti při dané úschově a neměla postupovat podle jakýchkoliv pokynů, které by jí obžalovaná udělila, pokud by byly v rozporu se smlouvou o úschově a právními předpisy. Byla to právě [REDAKCE] která převedla dané finanční prostředky z účtu úschovy na účet jiný, než byl účet prodávajícího.

21. V souvislosti se svou argumentací týkající se nedostatku podvodného úmyslu odkázala obžalovaná na judikaturu Nejvyššího soudu a Ústavního soudu. Poukázala rovněž na čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Podle obžalované **má konflikt mezi ní a poškozenými povahu soukromoprávní a jde mezi nimi o klasický obchodněprávní vztah**. Poškození žádné jiné prostředky, které by vedly k domáhání se svého nároku, po několik let neuplatnili. Jejich nároky mají být podle obžalované primárně řešeny prostředky soukromého práva a danou věcí se orgány činné v trestním řízení neměly vůbec zabývat.

22. Obžalovaná taktéž uvedla, že i kdyby jí bylo určité podvodné jednání prokázáno, **nelze v jejím případě užít právní kvalifikaci podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku**, jelikož podvodné jednání nelze vztahovat k celé částce vyplaceného úvěru, ale pouze k té, která byla reálně obžalovanou užita. Částka by tudíž podle obžalované měla být ponížena o splátky úvěru a o částky, které byly vyplaceny obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE]. Právní kvalifikace by tak měla být maximálně dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku.

23. Obžalovaná dále namítla, že i kdyby se jednalo o trestný čin, je **uložený trest nepřiměřeně přísný**. I kdyby jí bylo podvodné jednání prokázáno a škoda by měla dosahovat částky 10 080 000 Kč, měl prvostupňový soud přihlédnout k tomu, že se jedná o rozsah škody zcela na hranici velkého rozsahu a dále měla být minimálně zohledněna částka, kterou obžalovaná uhradila na splátky úvěru. Kromě toho měl podle ní krajský soud zohlednit, že je přes 10 let [REDAKCE] pacientem, léčí se se spánkovou apnoe, má ve vazbě panické ataky a je [REDAKCE] dětí, o které se stará výhradně ona. Krajský soud také dostatečně nezohlednil, že se skutek měl stát v roce 2013, tedy téměř před 10 lety, a také k tomu, že majetek nepatří mezi zájmy, jež by stály svou důležitostí v popředí chráněných zájmů. Obžalovaná se proto domnívá, že by k případnému naplnění účelu a funkce trestu bylo možné mnohem lépe docílit mírnějším trestem, který nebude přímo spojen s odnětím svobody.

24. Závěrem svého odvolání obžalovaná **navrhla**, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a zprostil obžalovanou obžaloby, nebo alternativně, aby novým rozsudkem uložil obžalované trest kratšího trvání, podmíněně odložený na zkušební dobu.

c. Odvolání obžalovaného [REDAKCE]

25. Obžalovaný [REDAKCE] podal prostřednictvím svého obhájce odvolání směřující **do výroku o vině i trestu**. Obžalovaný vytkl prvostupňovému soudu nesprávné hodnocení provedených důkazů a nesprávné právní závěry.

26. Podle obžalovaného **měl být zproštěn obžaloby** stejně jako obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] **pro „nevědomí“ o podstatě věci**. Obžalovaný poukázal na to, že nebyl iniciátorem celého jednání, pouze se zajímal o zprostředkování úvěrů jako o věc, které se chtěl profesně věnovat, a proto spolupracoval s obžalovaným [REDAKCE]. O celou věc se začal zajímat z hlediska naděje na případnou provizi. Obžalovaný zdůraznil, že za správnost podkladů k žádosti o úvěr nese

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

odpovědnost ten, kdo úvěr žádá, zatímco on pouze převzal podklady a předal je dál k vyřízení žádosti, aniž by byl srozuměn s tím, že neodpovídají objektivním skutečnostem.

27. Dále obžalovaný ve svém odvolání uvedl, že **žádný důkaz neprokázal, že by věděl o tom, že poskytuje bance nepravdivé nebo zkreslené údaje** a nebyla prokázána ani žádná domluva s kterýmkoliv ze spoluobžalovaných, která by o tom svědčila. Obžalovaný se rovněž **vymezil vůči výpovědi spoluobžalované** ze závěru hlavního líčení, kterou označil za účelovou a uvedl, že ani inkasované peněžní prostředky pro výplatu provize neprokazují, že by měly souviset s jeho vědomím o nepravdivých podkladech – vyplacená provize je běžnou záležitostí a dokládá, že úvěr byl poskytnut.

28. Obžalovaný se rovněž podivil nad tím, že nebyla zkoumána trestní odpovědnost, když úvěr byl poukázán na její účet a právě tyto peníze nakonec nebyly použity na úhradu kupní ceny, ale pro jiný účel.

29. Obžalovaný **shrnu**, že prvostupňový soud nesprávně hodnotil jeho účast v celé věci a nedůvodně uvěřil verzi obžalované, když naopak měl účast obžalovaného hodnotit shodně jako u obžalovaných a. Závěrem **navrhl**, aby odvolací soud napadený rozsudek **zrušil** a věc **vrátil** soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

d. Odvolání obžalovaného

30. Obžalovaný podal prostřednictvím své obhájkyne odvolání **do výroku o vině i trestu**. Ve svém odvolání označil napadený rozsudek za naprosto nesprávný pro hrubé rozpory s provedenými důkazy a nesprávnou právní kvalifikaci spočívající mj. v porušení zásady akcesority účastenství. Prvostupňovému soudu vytkl, že se opírá o výpověď svědkyně a obžalovaného v přípravném řízení, byť tito svědci byli znovu vyslechnuti v hlavním líčení, takže došlo k porušení § 2 odst. 12 trestního řádu.

31. Podle odvolatele obžalovanou v rozhodné době od 2013 do 2013 vůbec neznal, což obžalovaná v hlavním líčení potvrdila. Z výpovědi obžalovaného a obžalované plyne, že se s obžalovanou nemohl seznámit dříve než v průběhu roku 2014. Z toho dovozuje, že výpověď obžalovaného ohledně toho, že ho doprovázel na schůzky do kanceláře na, je úmyslně lživá. Obžalovaný zdůraznil, že neseznámil s obžalovanou a a nezúčastnil se osobních jednání těchto osob. Nepopírá však, že obžalovaného seznámil s obžalovaným. Obžalovaný lhal, když tvrdil, že ho obžalovaný vyhledal již před půl rokem před první schůzkou na, jelikož sám soud učinil závěr, že 2013 zjistila obžalovaná, že její společnost JANITAR není dostatečně bonitní, a že by úvěr mohla čerpat fyzická osoba – **před tímto dnem tedy neměl obžalovaný důvod vyhledat a zajistit obžalovaného jako žadatele o hypoteční úvěr**. Obžalovaný dále uvedl, že bez toho, aniž by se s obžalovanou znal, nemohl znát ani jakýkoliv její úmysl, a tedy nemohl ani pojmout úmysl poskytnout pomoc při spáchání úvěrového podvodu.

32. Odvolatel dále uvedl, že **ze všech obžalovaných pouze obžalovaný musel vědět, že daňové přiznání za rok 2012 je padělek**, když jen on sám mohl vědět, že příslušný finanční úřad požádal o ověřenou kopii daňového přiznání pouze za rok 2011, a nikoliv za rok 2012. Podle obžalovaného z žádných provedených důkazů nevyplývá, že by on sám o padělaném daňovém přiznání věděl. Obžalovaný zdůraznil, že sám obžalovaný uvedl, že aktivní kroky k získání finančních prostředků z banky činila obžalovaná a obžalovaný. Obžalovaný také namítl, že neexistuje žádný důkaz, ani rozumný důvod, proč by úvěroví

Shodu s prvopisem potvrzuje:

poradci – obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] měli k opatrování podkladů k úvěru přizvat ještě jeho, když ho k ničemu nepotřebovali.

33. Odvolatel na několika místech svého odvolání **zpochybnil výpověď svědkyně** [REDAKCE] kterou opakovaně označil za „zhrzenou [REDAKCE]“ Podle něj je její výpověď naprosto nevěrohodná, jelikož má vůči němu silně negativní stanovisko. Poukázal přitom na to, že nebyla schopná dát policejnímu orgánu k dispozici e-mail, kterým mu měla daňové přiznání obžalovaného [REDAKCE] poslat. Dodal, že i kdyby bylo prokázáno, že daňové přiznání obdržel, nic trestného to neprokazuje, když navíc v době, kdy mu měl být údajně e-mail zaslán ([REDAKCE] 2013), ještě nevznikla potřeba zajistit k úvěru obžalovaného [REDAKCE] (po [REDAKCE] 2013).

34. Obžalovaný poukázal na **konečný účet z hotelu** [REDAKCE] v [REDAKCE], podle kterého **nemohl být dne [REDAKCE] 2013 na pobočce** [REDAKCE], protože byl od [REDAKCE] 2013 do [REDAKCE] 2013 mimo území České republiky. Podle obžalovaného nejde o pouhý voucher, ale o konečný účet vystavovaný hotelem po skončení pobytu. Obžalovaný proto zdůraznil, že i v tomto bodě obžalovaný [REDAKCE] lhal, protože s ním nemohl dne [REDAKCE] 2013 jít do banky podepsat úvěrovou smlouvu. Kromě toho se ve svém odvolání ohradil i proti argumentu prvostupňového soudu, že obžalovaný [REDAKCE] postupoval při sjednávání úvěru pouze z vděčnosti k obžalovanému, jelikož mu měly být byty, kterých se týkalo předchozí trestní řízení, převedeny do osobního vlastnictví. Podle odvolatele se obžalovaný [REDAKCE] nejpozději [REDAKCE] 2013 dozvěděl, že na něj byt převeden nebude a argument soudu tedy nedává smysl. Jednání obžalovaného [REDAKCE] tak obžalovaný vysvětluje tím, že jednu investici nezískal, a chtěl proto získat jinou.

35. Odvolatel odmítl i tvrzení soudu prvního stupně, že i svědek [REDAKCE] podvedl. Vzhledem k tomu, že si svědek [REDAKCE] na to, že by někdy žádal o úvěr ve výši 23 milionů Kč ani nevzpomněl a paní [REDAKCE] měla mít údajně všechny informace od pana [REDAKCE] je zřejmé, že není vůbec prokázáno, že o nějaký úvěr ve výši 23 milionů Kč svědek [REDAKCE] žádal, a už vůbec není prokázáno, že na tom odvolatel participoval.

36. Odvolatel **shrnu**, že jeho vinu dokazuje pouze výpověď obžalovaného [REDAKCE], která je ovšem v některých důležitých částech lživá, dále výpověď svědka [REDAKCE], který je ovšem věžitelem odvolatele, kterému navíc mu rozbil manželství.

37. Ohledně **trestu** odvolatel uvedl, že si za svou trestnou činnost páchanou před mnoha lety **odseděl téměř 5 let** a od svého podmíněného propuštění vede řádný život. Bylo by proto podle něj **nepřiměřeně přísné, kdyby se musel opět vrátit do výkonu trestu.**

38. Závěrem **navrhl**, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek v části, která se ho týká, a zcela jej **zprostil** obžaloby, nebo aby jeho **trestní stíhání** odvolací soud **zastavil pro neúčelnost.**

C. Přezkum Vrchním soudem v Praze

39. **Vrchní soud v Praze** přezkoumal z podnětu všech čtyř podaných odvolání podle § 254 odst. 1 trestního řádu **zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení**, které jim předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

a. Správnost postupu řízení

40. V postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, odvolací soud nezjistil takové porušení procesních předpisů, které by mělo za následek věcnou nesprávnost napadeného rozsudku. Soud prvního stupně v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu postupoval tak, aby byl zjištěn **skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu**

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

nezbytném pro jeho rozhodnutí. Provedl zákonným způsobem všechny relevantní důkazy, které byly k dispozici, přičemž v průběhu řízení bylo důsledně respektováno právo obžalovaných na obhajobu.

41. Ve veřejném zasedání o odvolání **navrhl obžalovaný** [REDAKCE] **doplnit dokazování zprávami o probačním dohledu,** který se nad ním aktuálně vykonává. Tento návrh shledal odvolací soud opodstatněným, protože mohl přispět k rozhodnutí o odpovídajícím trestu pro obžalovaného, a tak dokazování v souladu s návrhem doplnil. Ze zpráv **Probační a mediační služby** [REDAKCE] za období od [REDAKCE] 2022 do [REDAKCE] 2022 a dále od [REDAKCE] 2022 do [REDAKCE] 2023 vyplynulo, že obžalovaný [REDAKCE] plní dohled uložený mu předchozími rozsudky na požadované úrovni, když se dostavuje pravidelně na konzultace v řádných termínech, spolupracuje s probačním úředníkem a informuje o aktuálních skutečnostech ke své osobě. Je zaměstnán jako [REDAKCE] v [REDAKCE] svého [REDAKCE]. Část náhrady škody se mu strhává z platu, má povoleno oddlužení. Lustrací v evidenci stíhaných osob nebylo k jeho osobě zjištěno nových negativních skutečností.

42. Obsáhlý **návrh na doplnění dokazování** čítající 15 položek podala těsně před veřejným zasedáním také **obžalovaná** [REDAKCE] odvolací soud jej ale shledal **kompletně nadbytečným.**

43. Obžalovaná navrhovala vypracování blíže nespecifikovaného **znaleckého posudku** s tím, že oslovený znalec nebyl schopen vyhotovit posudek do data veřejného zasedání o odvolání. Odvolací soud obžalované a její obhájkyňi k žádosti o odročení veřejného zasedání již zhruba dva týdny před jeho termínem sdělil, že zbývá dost času k urgenci znalce o včasné vypracování posudku, k čemuž ale nedošlo. I když není jasné, čeho se měl zadaný znalecký posudek týkat, odvolací soud bral při zamítnutí návrhu v potaz i to, že žádný ve věci provedený znalecký posudek nebudil pochybnosti o jeho správnosti a nebyl zásadně rozporován.

44. Obžalovaná dále navrhovala doplnit dokazování **výsledky svědků** [REDAKCE] a [REDAKCE], a spisem Policie ČR **k vyšetřování dovozu** [REDAKCE]. Návrh byl odvolacím soudem posouzen jako nadbytečný, když soud prvního stupně zcela opodstatněně uzavřel (viz bod 78 rozsudku), že obžalovaná sice uváděla, že očekávala z prodeje [REDAKCE] zisk, ale jejich nákup, a tím pádem ani prodej, nikdy nerealizovala, obdobně jako jiné zdroje obžalovanou uvažovaného zisku.

45. Další skupina navrhovaných důkazů (výslech svědků [REDAKCE] [REDAKCE]), důkaz trestním spisem a opisem rejstříku trestů **svědkyně** [REDAKCE] měla **vyjasnit úlohu** této svědkyně v projednávané věci. I tento návrh byl shledán odvolacím soudem nadbytečným, když soud prvního stupně z provedených důkazů vyvodil, že (viz bod 93 a 94 odůvodnění napadeného rozsudku) úloha této svědkyně zůstala částečně nejasná, ale s velkou pravděpodobností mohla vědět o trestné činnosti obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE]. To však podle odvolacího soudu shodně s názorem soudu prvního stupně nevzbuzuje pochybnosti o správnosti závěru o vině obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Z obdobných důvodů odvolací soud zamítl návrh obžalované na doplnění dokazování vyšetřovacím spisem o údajně jiné trestné činnosti obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] v minulosti, což zjevně nijak nesouviselo s projednávanou trestní věcí.

46. Odvolací soud dále zamítl návrhy obžalované [REDAKCE] na doplnění dokazování **výslechem svědků** [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] ohledně jejich záměrů a její vědomosti či nevědomosti o podstatě předmětné transakce, neboť tyto skutečnosti má již v hlavním líčení provedenými důkazy za spolehlivě prokázány. Stejně tak zamítl návrhy na

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

výslech svědka [REDAKCE], [REDAKCE] obžalované, k jejím majetkovým poměrům (dostatečně prokázány) a výslech svědkyně [REDAKCE] ke způsobu komunikace znalce s Policií ČR (irelevantní).

47. Ze stejného důvodu konečně zamítl jako nadbytečný i návrh obžalované na doplnění dokazování blíže nespecifikovanou komunikací z jejího počítače a mobilního telefonu i **návrh na její doplňující výslech**. Obžalovaná po celou dobu přípravného řízení a převažující část hlavního líčení (mnohokrát odročeného) využila svého práva ve věci nevypovídat. V závěrečném hlavním líčení dne 17. 6. 2022 své stanovisko náhle změnila. Bylo jí umožněno, aby obsáhle a podrobně k věci vypověděla (viz č. l. 3456 p. v. - 3460 p. v) při výslechu, který trval dvě hodiny, v jehož průběhu zevrubně prezentovala svou obhajobu.

b. Skutková zjištění soudu prvního stupně

48. Všechna čtyři odvolání směřovala primárně proti skutkovým zjištěním soudu prvního stupně. Odvolacím námitkám všech odvolatelů bylo společné, že **zpochybňovaly výsledné hodnocení důkazů**, zahrnující hodnocení věrohodnosti výpovědí obžalovaných, ať už byly pro soud prvního stupně podkladem pro zproštění některých obžalovaných nebo naopak podkladem pro vyvrácení obhajoby těch, kteří byli uznáni vinnými. O tom, že každý z obžalovaných se nějakým způsobem osobně zapojil do transakcí, které byly předmětem obžaloby, nebylo pochyb. Stěžejní pro posouzení jejich viny byly důkazy, které měly prokázat míru jejich zapojení, úlohu, kterou v ní hráli a zejména to, jaké bylo jejich **zavinění k následku relevantnímu z pohledu trestního práva**. Úloha soudu prvního stupně v tomto ohledu nebyla jednoduchá, neboť vedle početných listinných důkazů a znaleckých posudků měly míru zapojení jednotlivých obžalovaných do stíhaných skutků a formu jejich zavinění prokazovat právě výpovědi obžalovaných. Ti si však často zásadně protirečili a měli tendenci v rámci vlastní obhajoby usvědčovat některé spoluobžalované. Navíc obžalovaný [REDAKCE] po celou dobu trestního stíhání nevypovídal vůbec. Soud prvního stupně nakonec dospěl k závěrům, které se částečně lišily od podané obžaloby. Stěžejní pro vyvozování jeho skutkových závěrů proto bylo **hodnocení věrohodnosti výpovědí** jednotlivých obžalovaných, které mohl soud prvního stupně u většiny z nich opřít i o bezprostřední dojem z jejich výslechu v hlavním líčení. Současně přihlížel i k dalším shora zmíněným důkazům, které věrohodnost některých výpovědí posilovaly, jiných oslabovaly. V **obecné rovině** lze říci, že odvolací soud shledal toto hodnocení provedené soudem prvního stupně přesvědčivé, netrpidí logickými rozpory, v souladu s jeho povinností podle § 2 odst. 6 trestního řádu. V případech, kdy důkazní situace nebyla jednoznačná, soud prvního stupně nerezignoval na povinnost uvedenou v § 2 odst. 5 trestního řádu, avšak pokud se v některých případech ani tak nepodařilo pochybnosti rozptýlit, důvodně postupoval podle zásady „v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“. Dostal přitom principu práva na spravedlivý proces, když své skutkové závěry vyčerpávajícím způsobem popsal a logicky i věcně přesvědčivým způsobem odůvodnil. V situaci kdy stála tvrzení obžalovaných, případně svědků proti sobě, respektoval zvýšený požadavek na přesvědčivost svých závěrů, akceptovatelným způsobem vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil (k tomu viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 226/06).

49. Vzhledem k tomu, že důkazní situace se ohledně jednotlivých obžalovaných lišila, považuje odvolací soud za nutné se k hodnocení skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně vymezit individuálně – ke každému obžalovanému zvlášť.

50. **Obžalovaný** [REDAKCE] měl podle obžaloby hrát **vědomě** roli tzv. „**bílého koně**“, tedy osoby, která předstírá zájem o získání úvěru od banky, ačkoliv ví, že v žádosti o úvěr ohledně

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

jeho osoby jsou uvedeny nepravdivé údaje, zejména o jeho schopnosti úvěr splácet, když úvěr ve skutečnosti bude použit jinou osobou. Podle obhajoby obžalovaného sice roli „bílého koně“ sehrál, avšak **neúmyslně**, když do celé transakce byl vmanipulován, aniž by měl informace o její podvodné podstatě. **Závěr soudu prvního stupně, že tato obhajoba obžalovaného [REDAKCE] nebyla vyvrácena, odvolací soud sdílí a považuje jej za korespondující provedeným důkazům.** Odvolání státní zástupkyně dovozovalo vinu obžalovaného na podkladě vlastního hodnocení důkazů, zejména odlišného hodnocení věrohodnosti jeho výpovědi a výpovědi spoluobžalovaných, které však podle odvolacího soudu nemělo dostatečnou oporu v provedených důkazech. Závěry soudu prvního stupně, koncentrované v bodě 97 odůvodnění rozsudku opodstatněně konstatují **zjevnou naivitu a důvěřivost obžalovaného [REDAKCE]**. Z faktu, že sice podepsal některé listiny a předložil je formálně se žádostí o úvěr bance, nelze, jak to činí státní zástupkyně, dovozovat, že znal jejich obsah včetně zfalšovaného přiznání k dani fyzických osob s podvodně navýšeným příjmem. Lze zcela souhlasit se závěrem soudu prvního stupně, že obžalovaný [REDAKCE] byl ostatními aktéry manipulován tak, aby podvodný charakter celé transakce neodhalil (viz např. zásah obžalované [REDAKCE] která mu vysvětlila, že na důkladnější čtení předkládaných listin, které měl urychleně podepsat, není čas). Soud prvního stupně důvodně poukazuje na potvrzenou motivaci obžalovaného podílet se na celé transakci pod příslibem profitu v podobě 1% podílu ve společnosti JANITAR, s. r. o., na rozdíl od dalších aktérů, kteří byli odměněni v hotovosti. Konečně závěr soudu prvního stupně posiluje i chování obžalovaného po činu – dobrovolné splácení úvěru poté, co jej přestala splácet obžalovaná [REDAKCE] jak mu slíbila, stejně jako placení pojištění předmětné nemovitosti obžalovaným. Negativní závěr soudu prvního stupně o vině obžalovaného [REDAKCE] žalovaným skutkem pro absenci úmyslného zavinění vyplývá podle odvolacího soudu z logického hodnocení provedených důkazů, které je v písemném vyhotovení napadeného rozsudku přesvědčivě odůvodněno.

51. Situace v případě dalšího obžaloby zproštěného obžalovaného [REDAKCE] byla v řadě ohledů podobná. Státní zástupkyně ve svém odvolání poukazuje na skutečnosti, které dle jejího názoru mají obžalovaného usvědčovat z vědomého podílu na vylákání úvěru na podkladě nepravdivých údajů. I zde lze odkázat na odlišné hodnocení důkazů soudem prvního stupně obsažené především v bodě 98 odůvodnění napadeného rozsudku. Odvolací soud sdílí stěžejní závěr soudu prvního stupně, že z provedených důkazů lze dovodit určité náznaky nestandardního přístupu obžalovaného [REDAKCE] při zpracování žádosti o poskytnutí úvěru bance, ty však umožňují maximálně závěr o určité formě profesní nedbalosti, nikoli kategorický závěr o vině žalovaným skutkem. Lze jen opakovat, že nebyla prokázána vědomost tohoto obžalovaného o podvodném navýšení příjmů obžalovaného [REDAKCE] v předkládaném daňovém přiznání ani jiné skutečnosti, z nichž by bylo zřejmé, že žadatel o úvěr je jen tzv. „bílým koněm“ (oba se v době před podáním žádosti osobně nesetkali). Nebyla prokázána ani obžalobou tvrzená skutečnost, že obžalovaný [REDAKCE] falšoval na některých předložených dokumentech podpis obžalovaného [REDAKCE] (viz odborné vyjádření soudní znalkyně [REDAKCE]). Nebylo rovněž prokázáno, že by jej obžalovaný [REDAKCE], který žádost o úvěr zprostředkoval a k věci po celou dobu řízení nevypovídal, o podvodném charakteru transakce informoval. Vyplacení nadstandardní odměny ve výši 250 000,- Kč obžalovanému [REDAKCE] za vyřízení úvěru obžalovaným [REDAKCE] sice určité podezření vzbuzuje, ale to samo o sobě při absenci dalších usvědčujících důkazů ke spolehlivému závěru o vině tohoto obžalovaného soud prvního stupně důvodně nevedlo.

52. Skutkové závěry soudu prvního stupně ohledně obžalované [REDAKCE] považuje odvolací soud rovněž za správné. Ty se v jejím případě od znění skutku v žalobním návrhu liší jen částečně. Soud prvního stupně především zmenšil úlohu obžalované v celé transakci s tím, že nebyla její organizátorkou a nevěděla, že některé podpisy na dokladech

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

připojených k žádosti byly falza, a tomu odpovídajícím způsobem oproti obžalobě upravil popis skutku ve výroku napadeného rozsudku. Podstata skutku, a sice že obžalovaná uvedla v omyl vlastníky prodávající nemovitost [redacted] a [redacted] kterým tvrdila, že úvěr zajištěný jejich nemovitostí použije k úhradě kupní ceny, ač věděla, že ani obžalovaný [redacted] uvedený jako žadatel o úvěr, ani ona nejsou natolik solventní, aby dokázali úvěr dlouhodobě splácet, takže dojde k realizaci zástavního práva k jejich škodě, zůstala v novém, byť poněkud nepřehledném popisu skutku v napadeném rozsudku zachována. Věděla přitom, že žádost o úvěr předložená [redacted], obsahuje nepravdivé údaje o skutečném účelu úvěru a osobě, která bude splátky úvěru bance hradit. Obhajoba obžalované, že původně měla záměr nemovitost zakoupit a využívat tak, aby generovala zisk, kterou soud prvního stupně vtělil do nově koncipovaného výroku o její vině, však byla pro právní posouzení irelevantní, neboť jen posunula okamžik, kdy obžalovaná definitivně pojala podvodný úmysl získat úvěr za cenu realizace zástavního práva ke škodě původních majitelů nemovitosti. Irelevantní pro posouzení viny obžalované [redacted] byl i její poukaz na bližší **neobjasněnou roli advokátky** [redacted]. Soud prvního stupně (viz body 93-95 napadeného rozsudku) důvodně připustil, že s velkou pravděpodobností hrála ve věci významnou roli a o trestné činnosti obžalovaných [redacted] a [redacted] nespíše věděla. Ani případné prokázání jejího podílu viny by však nijak nevyvíňovalo obžalovanou [redacted] tím, že by do seznamu osob, které jí při realizaci jejího podvodného záměru pomáhali, přibyla další osoba.

53. **Skutková zjištění** soudu prvního stupně týkající se **obžalovaného** [redacted] prezentované pod body 100 – 102 odůvodnění napadeného rozsudku **odvolací soud** rovněž **sdílí**, když jím uplatněné odvolací námitky považuje za neopodstatněné. Z jeho vědomého podílu na zajištění úvěru pro obžalovanou [redacted] která nebyla schopna úvěr legálně získat, jako i ze zajištění obžalovaného [redacted] pro splnění úlohy „bílého koně“ jej usvědčují především relevantní části výpovědi spoluobžalovaných [redacted] a [redacted], které soud prvního stupně vyhodnotil jako věrohodné. Byť nebylo prokázáno, že to byl právě tento obžalovaný, který falšoval předložené daňové přiznání za obžalovaného [redacted], věděl, že žádost o úvěr obsahuje nepravdivé údaje a musel být přinejmenším srozuměn s tím, že v případě nesplácení splátek úvěru dojde k realizaci zástavy ke škodě majitelů předmětné nemovitosti [redacted] a [redacted]. To, že nebyl iniciátorem podvodného záměru, jej rovněž nemohlo vyvinut, odrazilo se to jen na právním posouzení formy jeho spoluúčasti. Stejně jako v případě obžalované [redacted] jej nemohla vyvinut ani případná spoluúčast advokátky [redacted]. V tomto ohledu lze odkázat na bod 51 odůvodnění tohoto rozsudku.

54. Jako úplná, nevzbuzující důvodné pochybnosti a dostatečná pro zákonné a spravedlivé rozhodnutí shledává odvolací soud i skutková zjištění, která postupem dle § 2 odst. 6 trestního řádu vyvodil z provedených důkazů soud prvního stupně ohledně **obžalovaného** [redacted]. Obžalovaný zpochybňoval výpovědi obžalovaného [redacted] a svědkyně [redacted], které jej z podílu na trestné činnosti usvědčovaly s tím, že obžalovaný [redacted] se tím snaží vyvinut sebe a svědkyně [redacted] je vůči němu coby jeho bývalá zhrzená [redacted] zaujatá. Soud prvního stupně, který oba osobně vyslechl, je ale vyhodnotil jako věrohodné, přičemž takový závěr se odvolacímu soudu nejeví jako pochybný. Navíc výpověď obžalovaného [redacted] korespondovala i dalším důkazům a méně podstatnou úlohu obžalovaného [redacted] nijak nezveličovala. Obdobně vyznívá i výpověď svědkyně [redacted], která ve vztahu k úloze obžalovaného [redacted] vypovídala spíše k okrajovým skutečnostem, které až v kontextu dalších důkazů, které svědkyně nemohla znát, přispěly k závěru o vině obžalovaného. Soud prvního stupně také logicky vysvětlil (viz bod 90 odůvodnění napadeného rozsudku), proč při zásadním rozporu výpovědi obžalovaného [redacted] o přítomnosti obžalovaného [redacted] u jednání předcházejícímu podání smlouvy bance dne [redacted] 2013, a výpovědi obžalovaného [redacted] o jeho údajném pobytu tohoto dne v cizině, vzal oprávněně za věrohodnou výpověď

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

prvně jmenovaného. Nic na tom nemění, že výpověď obžalovaného o jeho „alibi“ na uvedený den měli potvrzovat jeho [REDAKCE] svědkyně [REDAKCE] a jeho přítel svědek [REDAKCE]. Zásadní pochybnosti pak důvodně u soudu prvního stupně vzbudil i doklad předložený svědkyní [REDAKCE] – devět (!) let starý účet za krátkodobý pobyt a konzumaci v rakouském hotelu psaný anglicky. Konečně při kolizi výpovědí obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] nemohl soud prvního stupně při hodnocení jejich věrohodnosti ignorovat ani fakt, že prvně jmenovaný obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, zatímco posléze jmenovaný byl v minulosti odsouzen pro rozsáhlou trestnou činnost majetkového typu blízkého svým charakterem nyní projednávané trestné činnosti.

D. Právní posouzení

55. S **právním posouzením** jednání obžalovaných [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] soudem prvního stupně se však odvolací soud ztotožnil jen, pokud jde o posouzení jednání obžalované [REDAKCE] jako **zločinu podvodu** podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) **trestního zákoníku**, a v případě obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] jako **pomoci k tomuto zločinu** podle § 24 odst. 1 písm. c), § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) **trestního zákoníku**. K odůvodnění této právní kvalifikace soudem prvního stupně, které je poměrně stručné (viz bod 104) a v reakci na uplatněné odvolací námitky odvolací soud uvádí další argumenty.

56. Prokázané jednání **obžalované** [REDAKCE] primárně směřovalo k získání úvěru od [REDAKCE]. Obžalovaná přitom věděla, že sama není natolik bonitní, aby byla schopna úvěr s výjimkou několika úvodních splátek splácet. S detaily úvěrové smlouvy byla seznámena včetně faktu, že nemovitost – budova v majetku poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] – [REDAKCE] a připojené pozemky, budou sloužit jako zástava a v případě nesplácení úvěru dojde k realizaci zástavního práva uvedenou bankou. Přitom bankou poskytnutý úvěr v rozhodné době nehodlala použít k uhrazení kupní ceny, naopak jej obratem použila pro sebe k jiným účelům, čímž poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] způsobila podle znaleckého posudku škodu v aktuální hodnotě nemovitosti vyčíslené na 10 000 000,- Kč. Pokud obžalovaná [REDAKCE] v odvolání namítá, že v jejím jednání nelze spatřovat naplnění skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku pro absenci subjektivní stránky a že jde mezi ní a poškozenými pouze o **konflikt soukromoprávní povahy** v podobě klasického obchodněprávního vztahu, má i odvolací soud tuto námitku za jednoznačně vyvrácenou. Soud prvního stupně připustil (a upravil v souladu s tím popis skutku ve výroku napadeného rozsudku), že obžalovaná [REDAKCE] nemusela mít podvodný úmysl od samotného počátku, když původně uvažovala o možnosti nemovitost komerčně provozovat a hradit tak prostředky na splácení úvěru. V momentě podání žádosti o úvěr, což je pro posouzení jejího jednání relevantní, však **již podvodný úmysl jednoznačně měla** a to nejméně **ve formě nepřímého úmyslu** podle § 15 odst. 1 písm. b) **trestního zákoníku**, neboť přinejmenším věděla, že se obohatí tím, že podvodně vylákanou nemovitost poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] použije k zajištění úvěru, který nebude schopna dlouhodobě splácet a musela být přinejmenším srozuměna s tím, že nemovitost v důsledku toho přejde při realizaci zástavního práva do vlastnictví [REDAKCE], čímž způsobí poškozeným škodu v hodnotě nemovitosti.

57. Obdobně se jeví odvolacímu soudu dostatečně podložený závěr soudu prvního stupně, že jak **obžalovaný** [REDAKCE], tak **obžalovaný** [REDAKCE] měli alespoň základní informace o tom, že ani obžalovaná [REDAKCE] ani obžalovaný [REDAKCE] nebudou s to úvěr dlouhodobě splácet. Současně byli informováni i o tom, že součástí žádosti smlouvy o úvěr je její zajištění zástavou v podobě nemovitosti poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE], která při nesplácení úvěru přejde do vlastnictví banky. I v tomto případě lze tedy spolehlivě dovodit jejich zavinění v podobě přinejmenším nepřímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

58. Krajský soud však **pochybil**, když oproti obžalobě dovodil, že jednání, kterým uznal obžalované vinnými, tvoří jediný skutek, a původní oddělení obou skutků označil za formální s tím, že jsou provázány a jednáním obžalovaných vůči bance nevznikla škoda.

59. **Definice pojmu skutku** vychází z teorie trestního práva hmotného a procesního a rozvádí je soudní praxe. Za jeden skutek se v науce i praxi považují **všechny ty projevy vůle pachatele navenek, které jsou příčinou následku relevantního z pohledu trestního práva, pokud jsou zahrnuty zaviněním** (k tomu viz např. č. 8/1985 Sb. rozh. tr., srovnej také nálezn Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 143/02).

60. **Jedním skutkem** bylo zjevně podvodné zneužití nemovitosti poškozených [redacted] a [redacted] obžalovanou [redacted] jako zástavy pro získání úvěru, ačkoliv věděla, že ona ani v žádosti o úvěr uvedený obžalovaný [redacted] nemají prostředky k dlouhodobějšímu splácení úvěru při srozumění s tím, že poskytnutý úvěr obžalovaná použije jinak než k zaplacení kupní ceny za nemovitost, která tak přejde do vlastnictví banky a poškozeným v důsledku toho vznikne škoda v hodnotě nemovitosti ve výši 10 000 000 Kč. To je tedy **první trestněprávně relevantní následek**, který charakterizuje skutek kvalifikovaný u obžalované [redacted] jako **zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku**.

61. **Druhým skutkem** bylo **uvedení nepravdivých údajů obžalovanou [redacted] při sjednání úvěrové smlouvy s [redacted]** I když formálně žádost podával obžalovaný [redacted] fakticky ji podávala obžalovaná [redacted] která obžalovaného [redacted], který jednal v dobré víře, zneužila jako živý nástroj v podobě tzv. „bílého koně“. To, že [redacted] není skutečným žadatelem o úvěr, i to, že podle dohody s ní neměl úvěr splácet, a dále to, že úvěr nebude použit na splacení kupní ceny za nemovitost, byly všechno nepravdivé (resp. zamlčené) podstatné údaje. **Následkem** zde bylo **porušení práva věřitele** (zde banky), aby rozhodnutí o tom, zda úvěr poskytne, činil na podkladě pravdivých informací. Pokud by [redacted] znala v tomto konkrétním případě pravdivé údaje, resp. ty, které jí byly zamlčeny, žádosti o úvěr by zcela určitě nevyhověla.

62. Nesprávným proto shledal odvolací soud závěr soudu prvního stupně, že (blíže viz bod 96 odůvodnění napadeného rozsudku) „oddělení obou skutků je formální, jsou navzájem provázány, tudíž tvoří skutek jediný a protože bance faktická škoda nevznikla, nelze obžalované [redacted] klást k tíži podvodné jednání vůči bance“. V tomto ohledu shledal odvolací soud **odvolací námitky státní zástupkyně částečně důvodné**. Konstantní judikatura (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 192/2020 nebo nálezn Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 566/05) se shoduje v tom, že **existence zástavy** v případě úvěrového podvodu, **její hodnota a možnost zpeněžení má zásadní vliv na posouzení výše škody** a dokonce i na naplnění kvalifikované skutkové podstaty úvěrového podvodu, charakterizované určitou výší způsobené škody. V projednávaném případě bance, která úvěr poskytla, díky využití zástavního práva k nemovitosti, která figurovala v úvěrové smlouvě, a její hodnotě, škoda skutečně nevznikla. Fakt, že použitá zástava měla původ v dalším podvodném jednání pachatele, nemohlo shora uvedený závěr o absenci znaku škody zvrátit. Bylo proto namístě kvalifikovat jednání obžalované [redacted] i jako **přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku**, nikoliv ale podle kvalifikované skutkové podstaty § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, jak se toho ve svém odvolání domáhala státní zástupkyně.

63. V případě **obžalovaných [redacted] a [redacted]** sice nebylo najisto prokázáno, kdo z nich některé podstatné údaje v žádosti, případně připojených dokumentech osobně falšoval, každopádně však oba podle zjištění soudu prvního stupně věděli, že některé podstatné údaje

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

poskytnuté bance při sjednávání úvěrové smlouvy jsou nepravdivé (věděli, že [redacted] není dostatečně bonitní a jeho příjmy vykazované v jeho daňovém přiznání jsou nadsazené, věděli, že [redacted] není skutečným žadatelem o úvěr a byli přinejmenším srozuměni s tím, že [redacted] nebude schopná za něj dlouhodobě úvěr splácet). Svou součinností při vyřizování žádosti o úvěr tak naplnili znaky **pomoci k přečinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c), § 211 odst. 1 trestního zákoníku**. V této části, jak uvedeno v tomto odůvodnění výše, proto **musel odvolací soud právní posouzení** jinak správně zjištěného skutkového stavu soudem prvního stupně **rozšířit**.

E. Tresty

64. Vzhledem k tomu, že odvolací soud rušil v případě obžalovaných [redacted] a [redacted] výrok o jejich vině z napadeného rozsudku, musel v souladu s ustanovením § 258 odst. 2 trestního řádu zrušit i výroky o trestech těchto obžalovaných a nově o nich rozhodnout ve světle nových výroků o vině, které sám učinil. Přitom přihlížel i k námitkám proti uloženým trestům obsaženým v podaných odvoláních.

65. U **obžalované** [redacted] došlo k rozšíření výroku o její vině o přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku. Sama obžalovaná ve svém odvolání zpochybňovala výrok o její vině s tím, že měla být obžaloby zproštěna. Pro případ, že by tomuto jejímu návrhu nebylo vyhověno, považovala uložený trest za nepřiměřeně přísný. Poukazovala přitom na to, že způsobená škoda by byla hraniční a měla by být při dolní hranici tzv. škody velkého rozsahu. Podle odvolatelky by měl odvolací soud v případě ukládání trestu zohlednit to, že je již přes 10 let [redacted] pacientem, je [redacted] [redacted] dětí, o které se sama stará. Poukazuje rovněž na to, že předmětný skutek se stal před 10 lety a majetek nepatří mezi nejdůležitější zájmy chráněné trestním zákonem.

66. Naproti tomu **státní zástupkyně** požadovala již uložený souhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi a půl roku odnětí svobody se zařazením do věznice s ostrahou zpřísnit o trest zákazu činnosti v trvání 5 let a peněžitý trest ve výši nejméně 500 000,- Kč.

67. Zatímco **odvolací námitky obžalované** proti výroku o vině i trestu shledal odvolací soud **nedůvodné**, námitky státní zástupkyně proti nepřiměřenosti trestu akceptoval. Vzal přitom v úvahu, že sice oproti obžalobě nebylo najisto prokázáno, že by obžalovaná byla organizátorkou ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, avšak bezesporu byla iniciátorkou obou trestných činů a v celém poměrně sofistikovaném procesu jejich spáchání hrála ústřední roli. Nutno mít rovněž na zřeteli, že jí byl ukládán souhrnný trest odnětí svobody i za další trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, pro který byla původně odsouzena rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 30 T 9/2021 ze dne 7. 4. 2021 k trestu odnětí svobody v trvání dvou a půl roku s podmíněně odloženým výkonem na zkušební dobu čtyř let. Souhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi a půl roku v rámci trestní sazby § 209 odst. 5 trestního zákoníku, který činí 5 – 10 let odnětí svobody se zařazením do věznice s ostrahou se odvolacímu soudu jeví adekvátní kritériím uvedeným v § 39 odst. 1 trestního zákoníku. K poukazu obžalované na délku trestního řízení nutno vyzdvihnout, že zejména v jeho závěru byly zdrojem průtahů řízení její obstrukce. Z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé, proč soud prvního stupně neuložil obžalované peněžitý trest a trest zákazu činnosti, jak se ho domáhala státní zástupkyně, ačkoliv zákonné podmínky uvedené v § 67 odst. 1 a § 73 odst. 1 trestního zákoníku byly splněny. Obžalované získala trestnou činností horentní majetkový prospěch, takže uložený trest bez majetkové sankce se odvolacímu soudu jeví nepřiměřeně mírný. I když majetkový prospěch získaný obžalovanou byl mnohonásobně vyšší, soud při respektování aktuálních majetkových poměrů obžalované jí uložil trest výrazně nižší, a sice podle § 67 odst. 1 a

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]

§ 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku **peněžitý trest** v celkové výši **500 000 Kč** (500 denních sazeb po 1 000 Kč) s tím, že podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku bude peněžitý trest zaplacen v měsíčních splátkách po 10 000 Kč, přičemž výhoda splátek odpadne, jestliže dílčí splátka nebude zaplacená včas.

68. Zcela případnou shledal odvolací soud i námitku státní zástupkyně proti neuložení trestu zákazu činnosti, když obžalovaná se trestně činnosti dopustila, jak to konstatuje i výrok napadeného rozsudku, ve funkci [REDAKCE] společnosti JANITAR, s. r. o. V zájmu prevence před možností budoucího opakování podobné trestné činnosti v obdobné funkci jí proto odvolací soud zpřísnil uložený trest podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku i o trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu pěti let, který se jeví odpovídající závažnosti trestné činnosti obžalované.

69. Protože trest byl odvolacím soudem obžalované ukládán jako **trest souhrnný**, byl podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5, ze dne 7. 4. 2021, sp. zn. 30 T 9/2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

70. V případě **obžalovaného** [REDAKCE] shledal **odvolání obžalovaného do viny i trestu nedůvodné**. **Odvolání státní zástupkyně** v jeho neprospěch shledal **důvodné jen částečně**, a sice **do výroku o vině** (absence právního posouzení jako přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku). Naproti tomu **odvolání v části domáhající se zpřísnění původně uloženého trestu** odnětí svobody v trvání jednoho a půl roku podmíněně odloženého na zkušební dobu tří roků ukládanému pod dolní hranici trestní sazby podle § 58 odst. 6 trestního zákoníku na trest odnětí svobody v trvání tří roků podmíněně odložený na zkušební dobu pěti let shledal **nedůvodným**. Vzal přitom v úvahu dosavadní zchovalost osoby obžalovaného, jakož i fakt desetiletého odstupu od spáchání trestné činnosti. První záznam o zahájení úkonů trestního řízení v předmětné věci je z [REDAKCE] 2015, avšak nelze přitom dovozovat, že k extrémní délce trestního stíhání v předmětné věci tento obžalovaný nějak přispěl (§ 39 odst. 3 trestního zákoníku). I když obžalovaný nikdy neprojevil ve vztahu ke spáchané trestné činnosti účinnou lítost, odvolací soud má za to, že původně uložený podmíněně odložený trest odnětí svobody spolu s uloženým peněžitým trestem ve výši 500 000 Kč odpovídá kritériím uvedeným v § 39 odst. 1 trestního zákoníku a přispěje k již započatému procesu nápravy tohoto obžalovaného.

71. **Konečně odvolání státní zástupkyně podané v neprospěch obžalovaného** [REDAKCE] shledal odvolací soud obdobně jako v případě obžalovaného [REDAKCE] **důvodné jen částečně**, a to ohledně absence právního posouzení jeho jednání jako přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku, **odvolání obžalovaného proti výroku o vině** bylo shledáno nedůvodné. **Odvolání státní zástupkyně v neprospěch obžalovaného domáhající se zpřísnění původně uloženého souhrnného trestu**, a sice nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání sedmi let se zařazením do věznice s ostrahou, trestu zákazu činnosti funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech na dobu pěti let o uložení ještě peněžitého trestu ve výši 320 000 Kč shledal odvolací soud rovněž **nedůvodným**. Naproti tomu shledal **opodstatněnými odvolací námitky obžalovaného** [REDAKCE] **proti uloženému trestu**. Přihlédl přitom ve smyslu § 58 odst. 6 trestního zákoníku především k tomu, že povaha a závažnost pomoci obžalovaného, tak jak byla v hlavním líčení prokázána, přispěla k úspěšné realizaci trestné činnosti obžalované [REDAKCE] nejmenší měrou. Nebylo prokázáno, že by obžalovaný získal z této trestné činnosti na rozdíl od dalších obžalovaných majetkový prospěch. Trest za trestnou činnost projednávanou v tomto trestním řízení by mu byl ukládán hluboko pod dolní hranici trestní sazby § 209 odst. 5 trestního zákoníku, která činí pět roků odnětí svobody.

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

Šlo by ovšem o trest souhrnný k trestům uloženým mu rozsudky ve vztahu souhrnnosti zmíněnými ve výroku napadeného rozsudku. Přitom z výkonu trestů odnětí svobody (jejich zbytků) uložených mu těmito rozsudky a dále z výkonu dalšího trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 15. 1. 2020, sp. zn. 29 T 42/2019 byl obžalovaný [REDAKCE] usnesením Okresního soudu v Nymburce ze dne 5. 1. 2022, sp. zn. 3 PP 77/2021 **podmíněně propuštěn se zkušební dobou v trvání sedmi let.**

72. Odvolací soud doplnil ve veřejném zasedání dokazování **zprávami o probačním dohledu**, který se nad ním aktuálně vykonává. **Hodnocení** osoby obžalovaného a jeho výkonu probačního dohledu Probační a mediační službou [REDAKCE] ve zprávách za období od [REDAKCE] 2022 do [REDAKCE] 2022 a dále od [REDAKCE] 2022 do [REDAKCE] 2023 vyznělo **jednoznačně kladně**. Obžalovaný [REDAKCE] podle nich plní dohled na požadované úrovni, dostavuje se pravidelně na konzultace v řádných termínech, spolupracuje s probačním úředníkem a informuje o aktuálních skutečnostech ke své osobě. Je zaměstnán jako [REDAKCE] v [REDAKCE] svého [REDAKCE] část náhrady škody se mu strhává z platu, má povoleno oddlužení. Lustrací v evidenci stíhaných osob nebylo k jeho osobě zjištěno žádných nových negativních skutečností. To vedlo odvolací soud k závěru, že ukládat obžalovanému [REDAKCE] souhrnný trest, který by vedl k jeho návratu do výkonu trestu odnětí svobody, by byl v současné situaci v rozporu s účelem trestu. Vše totiž nasvědčuje tomu, že k ochraně společnosti postačí a k dokončení zjevné tendence obžalovaného k nápravě nejlépe přispěje hrozba výkonem trestu odnětí svobody odloženým na delší zkušební dobu, tedy stav nastolený rozhodnutím Okresního soudu v Nymburce o jeho podmíněném propuštění.

73. Proto odvolací soud podle § 44 trestního zákoníku **upustil od uložení souhrnného trestu** k trestům uloženým obžalovanému [REDAKCE] rozsudkem Okresního soudu Praha-západ ze dne 1. 12. 2014, sp. zn. 1 T 85/2013, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015, sp. zn. 12 To 16/2015, a rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2017, sp. zn. 57 T 14/2015, neboť má za to, že tresty uložené shora uvedenými rozsudky jsou dostatečné.

F. Rozhodnutí odvolacího soudu

74. Lze proto **shrnout**, že (jak je podrobně rozvedeno výše), odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaného [REDAKCE] **částečně zrušil**, a to **ve výroku o vině a trestu obžalovaných** [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] (**bod I výroku**). Důvodem bylo opominutí právního posouzení jednání obžalované [REDAKCE] též jako přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku a u obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] jako pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k tomuto přečinu. Dalším důvodem bylo uložení nepřiměřeně mírného trestu obžalované [REDAKCE] a naopak nepřiměřeně přísného trestu obžalovanému [REDAKCE].

75. Shora zmíněné **pochybení soudu prvního stupně v právním posouzení** odvolací soud napravil tak, že podle § 259 odst. 3 trestního řádu sám rozhodl (**bod II výroku**) ohledně těchto tří obžalovaných tak, že **při úplném převzetí skutkových zjištění soudu prvního stupně z napadeného rozsudku** uznal obžalovanou [REDAKCE] vinnou nejen zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, ale i přečinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku. Neshledal přitom nutnost úpravy popisu skutku převzatého z výroku napadeného rozsudku, neboť znaky skutkové podstaty tohoto přečinu v něm již byly obsaženy. Obdobně pak rozšířil výrok o vině obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] o pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku ke zmíněnému přečinu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

76. Z podnětu odvolání státní zástupkyně pak odvolací soud **zpřisnil původně uložený souhrnný trest obžalované** [REDACTED] o peněžitý trest ve výši 500 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu pěti let. Protože se jednalo o souhrnný trest, byl podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5, ze dne 7. 4. 2021, sp. zn. 30 T 9/2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

77. Z podnětu odvolání obžalovaného [REDACTED] mu byl (blíže viz body 70-72 odůvodnění) původně uložený souhrnný trest zmírněn, když odvolací soud dospěl k závěru, že tresty uložené předchozími rozsudky jsou dostatečné a tak **od uložení souhrnného trestu podle § 44 trestního zákoníku upustil**.

78. Pod **bodem III výroku** rozsudku pak odvolací soud podle § 256 trestního řádu **zamítl odvolání obžalovaných** [REDACTED] a [REDACTED] jako nedůvodná.

79. Pod **bodem IV výroku** bylo odvolání státní zástupkyně podané v neprospěch obžalovaných [REDACTED] a [REDACTED] podle § 256 trestního řádu rovněž **zamítnuto** jako nedůvodné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat **dovolání**. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může dovolání podat **pouze prostřednictvím obhájce**. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Praha 23. ledna 2023

JUDr. Robert Fremr v. r.
předseda senátu

